

A Walk To Remember

Çift: Pansy/Harry

Konu: Kayıp bir kalbin hikayesi.

Uyarı : Bu senaryo, 'Do You Still Remember Me?'nin iç/devam senaryosudur. DYSRM olmadan da okunabilir, ancak DYSRM'nin önce okunması daha mantıklı olacak, o senaryonun zevkini parçalamayacaktır.

A Walk To Remember

"HARRY! HARRY!"

pansy diğer şoktakilere aldırmadan, onların kıpırdamamaları umrunda değil, eve dalmış, koşuyorken bağırır

"HARRY! SES VE-HARRY! HARRY GELDİM! *GELDİM HARRY!*"

genç kadın onun başına çökerken elleriyle yüzünü tutar ve

"NEFES AL! NEFES AL HARRY TANRIM LÜTFEN LÜTFEN ÖLME--"

o sırada içeri dalmış hermione elini göğsüne bastırırken ron şoktadır, hermione hızla döner ve kapıları kitlerken perdeler çekilir, her yer kitlenirken ron ne yaptığını bağırır, hermione aldırılmazken çevreye bakıyordu, sorar

"voldemort öldü mü anlamalısınız, hala burda olabilir--"

ron beyazlarken pansynin umrunda değildir, o harrynin başındadır, fısıldıyordu
"harry lütfen gözlerini aç, ben burdayım, geri dön lütfen-"
harry o anda gözlerini açarak dikleşirken bağırır
"HAYIR!" hermione ve ron da oraya koşarken pansy geriler, harry kör gözlerle pansyi
iterken ayağa kalkıyor, konuşur
"hayır hayır, hayır kabul etmiyorum, eve dönmeliyim, pansy- pan-"
pansy ayağa fırlarken bağırır
"harry burdayım! burdayım hayatım bana bak! HARRY BANA BAK!"
harry titriyor, hermionenin kollarını tutmuş, ona bakıyorken konuşur
"hermione, pansy nerde? ona dokunmayın, diğerlerine söyleyin, daha maç var-"
pansy arkada elini ağzına kapatırken hermione arkadaşının yaralı yüzüne, kanlar akan
yüzüne, sanki hiçbir şeyi yokmuş gibi dokunarak gülümser
"tamam harry, ron şimdi gidip söyler.. kimse ona dokunmaz.. daha maç var, hazır mısın
sen? uyudun mu?"
harry hayır derken cevaplar
"çok heyecanlıyım, bu maçı kazanmalıyız, pansyle çok çalıştık-"
hermione gülümserken başını sallar ve
"evet harry, eminim kazanacağız.. hadi gel.. gel biraz uyu.. pansy yarın güçlü bir kaptan
görmeli.." pansy arkada ağlıyorken ron dehşetle izliyordu, hermione otururken harryi de
yanına oturtur, ve ona sarılırken rona bakar, ron da çökerken konuşur
"hadi dostum, uyumalıyız.. malfoy'u bu maçta bile yenmelisin.."
harry hafifçe gülümserken ona bakarak mırıldanır
"bu bizim tek senemiz.. mutlu olmalıyız.."
ron başını sallarken ağlıyor, konuşur
"olacağız harry.. hepimiz mutlu olacağız.."
harry gülümserken gözlerini kapatır, ve hermioneye sarılmış, rahatlarken hermione
ayaktaki genç kadına bakar, pansy ağlıyor, sessizce duvara dayanarak yere çöker..

A Walk To Remember

- the tale of a lost heart.

snape evin önüne cisimlendiğinde dışarıda büyük bir sessizlik hüküm sürüyordu, genç
adam onlara aldırılmadan kapıyı açmayı dener, ama hermionenin büyüünü duyarken
büyüyü kaldırır, ve içeri girerken içerde daha korkunç bir sessizlik vardır, genç adam
asası çekili, yürüyorken hermionenin sesini duyar
"salondayız profesör.."
snape o tarafa ilerlerken her manzaraya hazırdır: yerde yatan bir ceset, iki ceset, dört
ceset, ama buna hazır değildir hayır, snape şaşkınlıkla önündeki canlı adama bakar..

"neler old-lord nerede-"
"öldü profesör-"
"emin misiniz-"
pansy sessiz, siyah bir asayı kaldırıp gösterirken snape ilerleyerek asayı alır ve
düşünmeden kırar, harry öbür tarafta gözlerini yummuş, kötü bir ses çıkartırken snape
ona döner ve
"onun nesi var? potter?"
hermione genç adama sarılmış, sırtını sıvazlıyorken ron mırıldanır
"potter yok.. gitti.."
snape ona dönerken diğer üçü iç çekiyorlardır..

snape eliyle çenesini sıvazlıyor, yerdeki duruma bakarken konuşur
"daha fazla burda duramayız.. dışardakiler sabırsızlanmaya başlarlar.."
"ne yapacağız-"
"potteri uzaklaştıracağız.. biz yapamayız, pansy git potteri bırak, gel-"
"nereye bırakacağız?!"
snape cebinden bir para çıkartır ve onu anahtara çevirir, yere eğilip potteri bileğinden yakalar, genç adam hermioneden ayrılmak istemese de snape konuşur
"potter bak, pansy burda-" ve onu genç kadına iter, harry sessizleşirken snape elinde para, pansyeye bakarak konuşur
"eve götür, büyüyle uykuya sok-"
"ama pro-"
"sok pansy, şu anda bir bitkiden farkı yok.."
pansy sıkıntıyla dururken snape konuşur
"sonra derhal buraya gel.. o eve kimse giremez.. yürü.."
ve anahtarı ona verir, pansy ve harry bir an sonra yok olurlarken snape sessiz, eve döner
"evi kontrol edelim.. emin olmak zorundayız.."

harry kaşlarını çatarken
"nasıl buraya geldik-"
"soru sorma lütfen.. gel.."
genç kadın onu yürütürken yoldaşlığın daha kaç gizli evi olduğunu merak edecek gücü bile kalmamıştır, genç adamı yürütürken hala şoktadır, hala inanamıyordur, harryi yatağa oturtur, ve ona bakarken genç adam da ona bakıyordur, pansy derin bir nefes alırken sorar
"hiç mi hatırlamıyorsun?"
"neyi?" pansy iç çekerken onu iterek geri yatırır, harry mırıldanır
"yorgunum.. ama ne yaptım bilmiyorum.."
"uyu hadi.."
harry başını sallarken yan döner, pansy esasını onun omzuna değdirerek genç adamı uykuya yollarken iç çekerek fısıldar
"dünyayı kurtardın harry.."
ve sonra dikleşip yok olurken dünyayı kurtarmış olan adam uyumaya devam eder..

pansy eve cisimlendiğinde hermione bir an feryat eder, ama onu görünce sakinleşirken snape diğer odalardan salona giriyordu, konuşur
"gerçekten de bitmiş gibi.. geçen sefer hala onun özü hissedilebiliyordu.."
ron ona dönerken mırıldanır
"artık bitmek zorunda zaten.. elimizde bir şey kalmadı.."
hermione iç çekerken snape konuşur
"dışarı çıkıp evi yıkmamız lazım.. dışarı çıkınca da sorulara hazırlıklı olmamız lazım.."
pansy derin bir nefes alırken snape mırıldanır
"halkın önünde artık lider sizsiniz.."
ron ve hermione ona bakarken genç adam konuşur
"harry de öldü, ve artık siz lidersizsiniz.. siz ne söylerseniz ona inanacaklar.."
ikisi de başlarını sallarken pansy mırıldanır
"ne söyleyeceğiz? cesedi bulamadığımızı mı? lord gibi?"
snape en mantıklısı bu derken hermione konuşur
"harrynin esasını da kırmamız gerek.."
pansy hayır derken ron konuşur
"bir saniye.."
ve arka cebinden bir asa daha çıkartır, hermione ona dönerek
"ron o ginnynin-"
"bu amaca kullanılmasına izin verirdi.. profesör, onunkine benzetin.."
snape memnun kalmış, asayı alırken konuşur
"zekice bay weasley.."
ve asayı harryninkine çevirirken pansy harrynin esasını yerden alıyordur, snape konuşur
"sende kalsın pansy.."

pansy asayı cebine koyarken snape elindeki *harrynin asasını* rona geri uzatır, genç adam alırken hermione mırıldanır
"eh, şov zamanı.." ve ilerleyerek kapıyı açarken diğerleri de onu takip ederler..

pansy bir *savaşın* ardından eve gireli daha 20 dakika olmasına rağmen dışarı o kadar kalabalıktır ki, hermione bir an geri adım atarken ron arkasındadır, ona yürümesini işaret ederken genç kadın yürümeye devam eder, dean önde, konuşur
"harry nerde?"
hermione derin bir nefes alırken bütün insanlar onlara bakıyordu, dean yutkunurken parvati konuşur
"öldü, değil mi?"
hermione başını sallarken ron elinde *harrynin asasını* tutuyordu, o sırada birinin aklına gelir ve sorar
"o? *ona* ne old-" hermione elindeki kırık asayı gösterirken herkesin gözleri bir an büyür, ve kimse böyle bir şeyi görebileceğini düşünmemişken ikiye kırılmış siyah çubuğa bakarlar, o sırada bir tahta kırılma sesi daha duyulurken bakışlar sola döner, ve kırık asanın eşi de ikiye bölünmüş, dururken savaş resmen sona erer..

bir anda son çatışma başlarken ölüm yiyenler kaçmaya çalışıyordu, ancak yoldaşlık son gücüyle onları engellerken asalar ele geçirilir, herkes toparlanır, kargaşada pansy de boğazına dayanmış bir asa bulurken ron o tarafa dönerek bağırır
"HAYIR! DEAN HAYIR-" dean şaşkın, ona bakarken ron geliyordu, asayı indirir ve pansyi kolundan tutarak yanına çekerken konuşur
"pansy bizimle-"
"ne demek bizimle-"
"*bizimle.. yoldaşlık için çalışıyordu.. gizli..*"
bunu duyan yakın çevredeki herkes genç kadına dönerken pansy sessizdir, bu doğru mu diye sorulurken hermione başını sallar ve
"pansy ve profesör snape bizimle.. başka gizli ajanımız yok.."
ve bu son resmiyet olurken pansye dönen asalar iner, genç kadın sessiz, yine konuşmazken hermione mırıldanır
"bu ölüm yiyenleri ne yapacağız şimdi onu düşünelim.. burası birazdan bayram yerine dönecek.."

iyi haber, ya da *kötü haber*, hızla yayılırken şehirdeki, ingilteredeki, avrupadaki, dünyadaki bütün büyücüler longsbury'e akın ediyorlar geldiklerinde buldukları şey yağın usul yağmura rağmen inatla yanmaya devam eden, büyük, kocaman bir evdir..

alevler gökyüzüne uzanıyorken yanan ateş kimin içindir kimse bilmiyordu, voldemort için mi harry için midir ateş, bir günde yeryüzünün en güçlü iki büyücüsü de yeryüzünden silinmiştir, ve şimdi gerilerinde bıraktıkları, tamamen belirsizdir..

yukarıdan düşen damlaların altında, ıslanmaya aldırmayan genç bir kadın, şemsiye yaratmamış, tılsım kullanmamış, iliklerine kadar ıslanıyorken yangını izliyor, çevredeki diğer sesleri umursamıyordu..

ron yanında, diğerlerine, herkese, *dünyaya* durumu açıklıyorken bir eli genç kadının belindedir, hermione ilerde, snapele beraber diğer açıklamaları yapıyorken herkes bir şeyler konuşuyordu, bir şeyler anlatıyordu, masallar uyduruluyordu, pansy ise evin yanmasını izliyordu..

"pansy.."
pansy hermione'ye dönerken genç kadın konuşur

"gitmemiz gerekiyor.."

"nereye?"

"herhangi bir yere.. burda üşüyeceğiz.. burda bir şey kalmadı artık.."

pansy başını sallarken ikisi diğer ikisinin yanına ilerlerler, artık dört kişi kalmışlardır, snape sessiz, ilerdeki zevk dolu karmaşayı izliyorken mırıldanır

"birkaç gün dünyanın çivisi çıkacak.. hazırlıklı olsanız iyi olur, daha önce de bunu görmüştüm.."

ron bir daha tekrar oturmasını da, dayanırız derken snape ona döner, genç adam da ona bakıyorken snape konuşur

"böyle bir adam olacağını hiç düşünmüyordum ron.. geldiğin noktadan memnunum.."

ron şaşkın, ona bakarken snape tekrar bakışlarını kutlamalara çevirir, pansy ve hermione gözgöze gelirlerken hermione hafifçe gülümser..

Soundtrack

Sarah McLachlan – Dirty Little Secret

hepsi snape'in gizli evinde belirirlerken dışardaki yağmur duyuluyordur, dünya sanki pisliğinden arınmaya karar vermiş gibi, durmadan ağılıyordur, snape içerki odaya giderken ron sonunda bitmiş, kanepeye çöker, pansy de diğer koltuğa oturur, hermione ayakta, sehpaye bakıyorken ilerler ve o da oturur, üçü sessiz, öylece otururlarken snape'in dönmesini beklerler..

snape salona girdiğinde tükenmiş, ıslak ve bitkin üç genç insan bulurken iç çekerek "mutfakta çay olmalı.. ben hep geldiğimde hazır olur.. hermione, bana yardım et.."

hermione ayağa kalkarak onun peşinden giderken pansy gözleri açık, dışarda yağın yağmuru izliyordur, ron gözleri kapalı, başı kanepeye dayalı, öylece oturuyorken bir süre sonra mırıldanır

"seni seviyordu.."

pansynin bakışları ona dönerken ron da gözlerini açar, ve ona bakarak

"son sınıftan beri.. sana deli oluyordu.."

pansy sessiz, mırıldanır

"biliyorum.. ben de onu seviyorum.."

"ne kadardır sürüyor bu?"

"iki senedir.. malfloy öldüğünden beri.."

ron ona bakıyorken hermione ve snape içeri giriyorlardır, genç kadın sorar

"iki senedir ilişkiniz mi sürüyor, iki senedir çift taraflı mısınız?"

pansy teşekkür ederek aslında hiç istemese de snape sayesinde içmek zorunda olduğu, ve mutlaka içinde bir şeylerin olduğu, ve yine mutlaka onlara iyi gelecek olan çayı alırken arkasına yaslanarak cevaplar

"ilişkimiz son sınıftan beri devam ediyor.. aralıklarla.. ama ajanlığım evet, son iki senedir.. resmi olarak tek görevim harrynin bizim tarafa düştüğü gün oldu.."

"o gün onu snape kurtardı sanıyordum.."

snape kendi çayını karıştırıyorken bir şey söylemez, pansy mırıldanır

"ben yaptım.. snape'in her hareketi gözlem altındaydı.."

ron başını sallarken bir sessizlik olur, bir süre sonra hermione konuşur

"artık dördümüz kaldık.. profesörle uzun süredir aynı tarafta çalışıyoruz, ama pansy, sen resmi olarak aramıza yeni katıldın.."

pansy ona bakarken genç kadın devam eder

"yine de, aslında çok uzun süredir aramızdaydın.. harrı sayesinde.. biliyorduk.."

pansy başını sallarken ron mırıldanır

"inkar etmenin ya da itmenin bir anlamı yok artık.. harrynin devam etmesini sağlayan şey sendin, ve madem öyle, işte böyle, artık burdasın.."

pansy bir an snape'e bakarken genç adam fincanını indiriyordur, konuşur
"büyüdü.." pansy ilgiyle rona bakıyorken mırıldanır
"belli.." ron hafifçe gözlerini devirirken hermione gülümser ve konuşur
"savaş bitti.. ama önümüzde, savaştan daha çok kenetlenmemiz gereken günler var..
büyücülük dünyası için.. daha çok *harry için*.. harynin işini biz tamamlayacağız.."
pansy ona bakarken hermione devam eder
"pansy.. ve profesör.. artık dördümüz varız.. pansy sen harryi bırakamazsın, profesör, siz
de bizi bırakamazsınız.. ben ve ron bunun altından kalkamayız.."
snape ona bakıyorken cevap vermez, hermione pansye dönerken ron konuşur
"hermione haklı.. aileler her gün değişebiliyor.."
pansy bütün ailesini kaybetmiş genç adama bakarken hermione başını sallayarak ekler
"artık *biz* aileyiz.. dördümüz.. resmiyet ya da formalite yok.. lütfen bunu siz de bana
söyleyin.. ben zekiyim, ama bendeki eksikler de sizsiniz.."
pansy başını sallarken konuşur
"siz beni kabul ederseniz, ben burdayım.. etmezseniz de zaten burdayım, harynin
yanından ayrılmayacağım.."
ron ve hermione başlarını sallayıp snape'e dönerler, genç adam uzanarak fincanını
sehpaya koyarken cevap vermez, sonra ayağa kalkarken konuşur
"koltuklarımı ıslatıyorsunuz.."
üçü de ayağa fırlarken snape üçünün de gülümsediğini görür, ve gözlerini devirirken
tepsiyi alarak mutfağa gider..

snape mutfaktayken diğer üçü sessiz, kapıyı aralayıp içeri baktıklarında hala ordadır işte,
arkadaşları, dostları, sevgilileri harry potter hala canlıdır, ve uyuyordur..

pansy sessiz, yutkunarak geri döner ve salona giderken ronla hermione arkasından
bakarlar, hermione kapıyı çekerken fısıldar

"onun için de kolay değil.. ölse, ya da tamamen canlı kalsa, en azından ne olacağı kesin
olurdu.. şimdi arada kaldılar.."

ron iç çekerken salona ilerler, hermione de onu takip eder..

hepsi kurumuş, salona geri dönerek oturuyorken snape kendi koltuğunda, konuşur
"karara bağlanması gereken şeyler var.. acil olarak.. ilk olarak nerde kalınacak.. harry
nerde kalacak, biz nerde kalacağız.. harynin kalacağı yerde bizler için de odalar olması
lazım, ayrıca büyük bir çalışma odası, deney salonu, kısaca kocaman, ama kimsenin
görmeyeceği bir ev almalıyız, ve bunu neyle alacağız bilmiyorum.."

hepsi sessiz, otururlarken pansy konuşur

"ben alırım.." hepsi ona döner, genç kadın mırıldanır

"harynin vasiyeti.."

"harry vasiyetname mi bıraktı?"

pansy başını sallarken snape mırıldanır

"ne zaman bıraktı? bizim niye haberimiz yok, parası bakanlığa-"

"bakanlığa gitmeyecek hayır.. her şeyini bana bıraktı.."

diğer üçü ona bakarken pansy mırıldanır

"bir ev alabiliriz.. her yerden uzak.. kimsenin göremeyeceği.. hepimiz zırhlarla donatırız.."

snape hafifçe gülerek önüne dönerken pansy ona bakarak sorar

"ne var?" snape ona dönerek

"ne mi var? haberin yok ama şu anda en zengin büyücüsün pansy.. potterın emrinde
yaklaşık 7 ailenin kasası vardı.."

pansy ona bakarken sessiz, bir an cevap veremez..

"minik aileleri saymıyorum, 7 büyük aile.. Potter, Black, Dumbledore, Mcgonagall, Moody, Flitwick ve Longbottom.."

pansy arkasına yaslanırken ron sessizdir, hermione fısıldar

"bu çok büyük bir para.."

pansy silkinerek uyanırken konuşur

"önemli değil.. sonuçta para.. ve harry *ölmedi*.. kullanacaklarımızı *onun için* kullanacağız, ben kendim için bir şey istemiyorum-"

"elbette istemiyorsun, ama istesen de hakkındır pansy-"

"istemiyorum." hermione susarken pansy devam eder

"paramız olması iyi.. işe yarayacak.. ama o para benim değil, sadece görünüşte benim.." hepsi başlarını sallarken pansy de onaylayarak tekrar arkasına yaslanır..

gerçekten de dört gün boyunca harry komadaymış gibi uyumaya devam ederken diğer dördü için oldukça hızlı geçer: pansy gringotts'a, parayı almaya gittiğinde gringotts büyüleri hesap sahibi harry potter'ın gerçekten ölüp ölmediğini kontrol edeceğinden, snape özel bir iksirle harryi bu sefer cidden komaya sokmuş, hermione ve ron dünyaya harry potter'ın gerçekten öldüğünü böylece rahatça ilan etmişlerken pansy de parayı, *paraları*, hesabına aktarmıştır, ve harry sonra tekrar *kendi isteğiyle devam ettiği uykusuna* dönmüştür..

ondan sonraki gün pansy herkes kutlamalar yaparken tam tersine kalabalıktan sıyrılarak harryi kaçırabilecekleri bir ev aramaya başlar, ron ve hermione'ye bakanlık teklifleri geliyorken hermione hogwarts'a gideceğini açıklamıştır, ron ise babası gibi bakanlıkta çalışmayı kabul etmiştir, ancak bunlar için şimdilik çok erkendir, ilk olarak son suçluların mahkemesinin açılması gerekiyordur, ve bu davalarda yargılanacaklar arasında pansy ve snape de vardır..

pansy kapısı olmayan, sadece içten camı olan eve cisimlenmiş, ceketini çıkartıyorken hermione içeri girerek konuşur

"ron sihir bakanı oluyor, ben de hogwarts'a profesör.. snape'e müdürlüğü teklif edeceğiz, ama ortalıkta yok, sen gördün mü?"

"arkanda.." hermione arkasını dönerek içeri giren adama bakarken konuşur

"profesör, duydunuz mu?"

"duydum, ve hayır-"

"ama profesör, bunu hak ediyorsunuz-"

"hogwarts'ta müdürlüğü hak ettirecek hiçbir şey yapmadım ben-"

"öğrencilerin hayatını kurtardınız, o öğrencileri eğittiniz,-"

"yarısı ölüm yiyen oldu-"

"olmayanlar savaşı kazandı!"

snape dönerek ona bakarken hermione de ona bakıyor, konuşur

"*harry* kazandı.. ve sizin eğittiklerinizle bunu başardı.."

"karanlık lord'u da dumbledore eğitmişti bayan granger-"

"*hermione*.. ve bu dünyada o müdürlüğü başka hak eden biri var mı sizce? söyleyin, ona gideyim, gerçekten.."

snape cevap veremezken hermione kaşını kaldırır, genç adam iyi derken hermione gülümser, pansy de hafifçe gülümserken ron konuşur

"ancak önce davalar var.."

"hangi davalar?"

ron pansye dönerken cevaplar

"sizinkiler.. ölüm yiyen-"

"ama biz-"

"snape evet.. sen değil.. yine de aklanmana çalışacağız.."

pansy sessizce yutkunurken hermione iç çeker..

pansy'e büyük sorgulardan geçirileceğini, bunların gizli olacağını ve ronun gözetiminde yapılacağını, ve gerekirse ronun ilk başkanlık yetkisini bunun için kullanacağını söylenmesinin üzerinden 2 gün geçmiş, harry uykusunun 6., pansy davasının 2. günündeyken snape ve pansy ilk davalar olarak hızla sona erdirilmiş ve ikisi de beraat etmişken suçsuzlukları kesinleşmiş, yaptıkları eylemlerin gerekli ve yoldaşlık adına bilgi akışı için zorunlu olduğuna karar verilmiştir..

"yeter artık 1 hafta oldu!"

"kendisi uyanmalı-"

"dürtersek kendisi uyanır!"

snape iç çekerken hermione pansy bakarak konuşur

"pansy, biz uyandırırız sonuçları korkunç olabilir, zaten azıcık.. azıcık.."

"azıcık kafası var, değil mi?"

hermione susarken pansy iç çekerek koltuğa çöker, tartışmayı izleyen ron mırıldanır

"az ya da çok, en azından bir kafası var.. o kafa ölü de olabilirdi, tartışmayın.."

pansy özür dilerken hermione de arkasından bir özür mırıldanır, snape ron adına her gün

şoktan şoka giriyorken artık tepki vermemeyi öğrenmiş, konuşur

"evimiz hazır olana kadar uyanmazsa, artık biz uyandırırız.."

hepsi buna onay verirken snape şimdi yemeği hazırlamalarını söyler, kızlar mutfağa giderken ronla snape bakışirlar, snape iç çekerek odasına gider..

gece, pansy diğer eve gerekli olabilecek büyülerini kitaplardan inceliyorken snape mırıldanır

"hogwarts ve karargah büyülerini de iyi incelemiş olmam işe yarayacak.."

"karanlık büyü kullanacak mıyız? ben şahsen istemiyorum.."

snape burnunun yanını kaşıyorken cevaplar

"ben de istemiyorum.. ancak potterın içinde artık biraz karanlık olduğunu da düşünmüyör değilim.."

"ne gibi?"

"ne gibi? voldemort onun özüne dokundu, mutlaka etkileri olacaktır gibi.."

"ama nasıl etkiler? artık onu kontrol edemez-"

"voldemort potterı *hiç* kontrol etmedi.. etkiledi evet, ama kontrol edemedi.."

"her neyse.. ama şimdi hiç etkileyemez.. yoksa onun içinde bir parçasının kaldığından ve ona fısıldayacağından mı şüphe ediyorsun?"

snape onu izliyor, mırıldanır

"potter uyanmadan, ve gözlerini açmadan bunu bilemeyiz.. hatta içerde uyuyan lordun ta kendisi de olabilir, bunu da bilemeyiz.."

koltuktaki ron küfrederken dikleşir ve

"ciddi misin sen?"

snape başını sallarken mırıldanır

"şimdilik hiçbir şey kesin değil.."

hermione diğer kanepede uyuyorken snape uzanarak onun kucağındaki kitabı alır, masaya koyarken ayakta, konuşur

"hadi, uyuyun.."

pansy ron şimdi *nasıl* uyuyacaklarını gözleriyle birbirlerine sorarken snape *rahat*, odasına ilerliyordur..

sabah, pansy salona gidiyorken içerdeki devrilmeyi duyar, ve dönerek kapıyı açarken gözleri büyüyerek fısıldar

"harry?!"

yataktan kalkmaya çalışan adam ona dönerken konuşur

"nerdeyim?!"

pansy ona ilerlerken cevaplar

"güvendesin. evdeyiz-"

"hangi ev- neresi burası-"

"ingiltere harry, sakin ol, hala ingilteredeyiz.. otur-"
"istemiyorum oturmak, eve gitmem lazım-"
"gidemeyiz harry,-"
"neden? ve sen kimsin? ron nerde? hermione?"
pansy şaşkın, ona bakarken ellerini geri çeker ve
"ah.." boynunu kaşırken harry ona bakıyordu, onu geçerek yürürken 1 haftadır uyuyor,
dengesini bulamazken devrilecek gibi olur, pansy onu tutarken harry onun ellerini iter ve
kapıya tutunarak dışarı çıkarken pansy onu takip eder..

ron gürültülere uyanmış, kapısını açıyorken dışarı çıkan bir harry görünce derhal ayılır,
harry onu görünce rahatlar ve
"ron!" harry ona sarılırken ron şokla pansye bakıyordu, pansy bilmediğini söylerken ron
da sonunda kendine gelir ve genç adama sarılırken işte burdadır dostu, kardeşi, ve onu
sıkarken harry de onu sıkıyordu, sonra ayrılırken sorar
"hermione nerde-"
"uyuyordur, gel-"
"uyanmasın tama-"
"uyansın.. inan uyanmak ister.."
ve ikisi geri giderek bir kapıyı açar, içeri girerlerken bir an sonra pansy onun mutlu sesini
duyar, ve bir sarılma seansı daha başlarken genç kadın iç çekerek snape'in odasına
gider..

harry ve diğer ikisi salona girerlerken harry çevresine bakıyordu, fısıldar
"burası neresi? bunlar kim?"
snape kaşlarını çatarken ron da sessizdir, hermione konuşur
"otur harry.."
harry otururken diğerleri de yerleşirler, snape konuşur
"harry.." harry genç adamın ona ilk defa harry olarak seslendiğinin farkında değil, uysalca
ona dönerken genç adam devam eder
"lumos sana bir anlam ifade ediyor mu?"
harry düşünerek hatırlamaya çalışır, ama hayır derken snape ona bakarak
"bir de şunu deneyelim : *legilimens*."
harry ona bakmaya devam ederken snape okuyacağını okuyordu, genç adamın bir kitap
gibi açık olması onu üzüyordu, snape arkasına yaslanırken harry diğerlerine döner,
hermione ona bakarak konuşur
"harry, ronla beni.. nereden tanıyorsun?"
harry onlara bakarken ağzını açar ve
"şeyden.. şey.."
genç adam kaşlarını çatarken fısıldar
"bulacağım bir dakika.."
hermione sessiz, dururken harry hatırlamaya çalışıyordu, ama snape mırıldanır
"bomboş."
harry başını kaldırıp ona bakarken fısıldar
"evet.. yani, onlar ron ve hermione, biliyorum.. hatta sadece onları biliyorum sanki..
hayatım boyunca başka kimseyi tanımamışım.."
"pansyi?"
harry hızla rona dönerken cevaplar
"pansy! pansy nerde, ron onu-"
"burdayım harry.."
harry ona dönerken onu görünce rahatlar, ve elini ona uzatırken pansy de onun yanına
oturur, genç adam ona sarılırken sıkıca tutuyor, fısıldar
"beni o kadar korkuttun ki!"
pansy cevap vermeden ona tutunuyorken snape sessiz, düşünüyordu..

harry sessiz, onlara bakıyorken pansy bir yanında, hermione diğer yanında, ron ve snape karşısındadır, snape konuşur

"harry, yaklaşık 1 hafta önce, başından şiddetli bir darbe aldın.."

harry owlarken elleriyle kafasını yoklar, tam olduğunu görürken snape devam eder

"bu kaza sırasında da hafızanı kaybettin.. hayatındaki en önemli üç kişinin adlarını, hislerini hatırlıyorsun.."

harry derin bir nefes alırken snape onun gözlerine bakarak konuşur

"nerdeyse ölüyordun harry, ve şu anda yaşaman büyük bir şans.."

"peki hafızam dönecek mi?"

snape ona bakarken cevaplar

"bilmiyoruz.. ama testlerden sonra, anlayabileceğimizi düşünüyoruz.."

harry sessiz, başını sallarken hermione sorar

"sen tam olarak neler hatırlıyorsun? kavramlar bile önemli harry, lütfen anlatmaya çalış.."

harry başını sallarken derin bir nefes alır..

"daha çok duygu hissediyorum.. ron güven.. dostluk.. aile.."

ron gülümserken harry bakışları yerdeki halıda, tanımlamaya çalışıyordur, eli havada, dikkatli, fısıldar

"hermione bilgi sanki, ona danışabilirim, sırdaşım.. mantık, akıl.. her şey.."

hermione sessiz, onun dizini sıvazlarken harry düşünüyor, yutkunurken mırıldanır

"pansy.. pansy aşk.. ama nasıl olduğunu bilmiyorum, sadece bu kelime geliyor.."

pansy hafifçe gülümserken harry başını kaldırıp ona bakar ve

"aşk ve ev.. ama hiçbir şey hatırlamıyorum.."

pansy önemli değil derken fısıldar

"zamanla gelecek.."

harry de başını sallarken diğerlerine döner..

harry odasında, üzerini değiştiriyorken snape mırıldanır

"bomboş.. ama bu kadar ılımlı ve kolay olacağını hiç sanmıyorum.."

hermione kaşlarını çatarken snape açıklar

"1 haftadır uyuyor, beyni dinlendi.. o yüzden şimdi bu kadar sakin, rahat ve ılımlı.."

herşey bence yarın başlayacak, yarın daha da geri gidecek, mesela hiçbir şey

hatırlamayabilir, ya da her şeyi bölük pörçük, daha beteri, yanlış da hatırlayabilir.."

ron ona bakarken sorar

"nasıl yanlış hatırlayabilir?"

"mesela pansyle hala düşman olduğunu sanabilir.. ya da ginnyyle birlikte olduğunu.."

pansy önemli değil diyorken snape konuşur

"önemli.. aşk kavramı ya da fedakarlık olarak değil, ama potterın beyni ve ruhu olarak

önemli.. gerçek gerçeklik çevresinde kuruldukça oturacaktır-"

"ne yapacağız, savaş mı yaratacağız-"

"hayır.. ama gerçeği ona sıklıkla anlatmamız gerekecek.."

hepsi anlatırız derken snape iç çeker: *anlamıyorlardır..*

harry salonda, masada, yemek yiyorken hermione karşısındadır, ron ve pansy geride, snape'in verdiği kitapları okuyorlardır, daha doğrusu okuyor gibi yapıyorlardır, çünkü pansy önünde bakacak bir şey olmazsa oturup harrye bakacaktır-

o sırada snape içeri girer ve konuşur

"ron, hermione, işlerinize gitmeniz gerekiyor, evim aranacak.."

ron ohlarken kalkar, pansy de toparlanırken konuşur

"harryle ben eve gideriz-"

"evet güzel olur, artık burda kalmaya gerek yok.. harry, yemeğini bitirdin mi?"

genç adam başını sallarken pansy ona ilerler ve elini uzatır, genç adam tutarak kalkarken snape konuşuyordur

"dikkatli olun.. içinüz de.."
"ben olmayayım mı?"
snape harrye dönerken harry ona bakıyordur, genç adam konuşur
"pansy seni korur harry.."
"korunmam gerekiyor mu?"
"hafızan yok, ve etraf sana değişik gelecektir, evet.."
harry başını sallarken pansy konuşur
"gözlerini kapat harry.."
harry gözlerini kapatır, pansy onu tutuyor, bir an sonra cisimlenirken harry hızlı bir nefes alır..

Soundtrack

Marc Anthony – Remember Me

Do you remember when we used to dance, I used to sing.

Do you remember you and me.

Because if I could hold your hand, I'd be a king.

Because I remember everything.

harry öne eğilmiş, derin nefesler alırken pansy yanında, eğilerek sorar
"harry? iyi misin-"
harry başını sallarken dikleşerek konuşur
"uzun süredir cisimlenmiyor gibiyim.."
pansy şaşkınca ona bakarken harry çevrelerine bakar ve bir vadi eteğine gizlenmiş, beyaz, alt katı camla kaplı evi görürken gülümseyerek sorar
"neresi burası? çok güzel bir ev.. sizin tarafın böyle evlere sahip olduğunu düşünmezdim.."
harry dönerek onun elini yakalar ve yürürken bahçedeki doğal, vadi zambaklarına bakıyorken konuşur
"ben de bu zambakları severim.. baksana ne kadar küçükler, ama ne kadar güçlüler.. senin zambaktan daha çocuksu gerçi.."
pansy rüyada gibi onu takip ediyorken bunu duyunca onun kolunu geri çeker ve
"harry bana bak.."
harry dönerek ona bakarken pansy şaşkın, konuşur
"hatırlıyor musun?"
"neyi?" pansy bir an cevap veremezken harry de bekliyordur, gülümser
"iyi misin?" pansy onun doğallığını, ve kendisini görüyorken harry onun gözlerinin dolduğunu fark ederek endişelenmiş, ona bir iki adım atar ve yüzünü elleri arasına alırken
"pansy ne var? söyle.. bir şeyi mi hatırlamadım? özel bir anlam mı vard-"
ama pansy ona uzanarak dudaklarını yakalarken harry de onu kavrar, ikisi öpüşüyorlarken çevrelerinde yeni evlerinin rüzgarı dönüyordur, harry onu sırtından kavramış, hafifçe geriye yatırarak bir daha öper, ve sonra geri çekilirken diğer elleri aşağıda birleşmiş, genç adam ona bakarak sorar
"ne oldu söyle hadi.."
"bir şey olmadı.. evi beğendin mi?"
harry eve bakarak tekrar inceler, ve mırıldanır
"çok güzel.. kimin evi-"
"ikimizin.. bize aldım.."
harry dönerek ona bakar, pansy gülümserken harry mırıldanır
"bana evlenme mi teklif ediyorsun parkinson?"
pansy ağlamak üzere, cevap veremezken harry eğilerek onu öper, ve sonra çekilirken ona bakarak konuşur
"savaş bitince, ben dönünce, o zaman ben teklif edeceğim.."

pansynin gözleri büyürken harry gülümser ve
"neden şaşırıyorsun? tahmin etmen gerekirdi-"
"gerçekten edecek miydin-"
"edecek miydin? *edeceğim*-"
pansy başını sallarken harry hafifçe gülerek konuşur
"iyi değilsin sen.. benimle evlenme düşüncesi bile sapıttırıyor-"
"harry daha sana söylemedim bile-"
"gerek yok.. umutlarla yaşamak güzel.."
pansynin gözleri derhal bir daha dolarken harry onun saçlarını geri itiyor, fısıldar
"savaş bitince döneceğim, ve sevdiğim kadına evlenme teklif edeceğim diye bir umudum var.. dönemezsem paramı ona bıraktım, hatt-"
"harry yapma-"
"hatta paraların ortasında gizli bir kasa var, ben ölürsem o kasayı bul.."
pansy kaşlarını çatarken sorar
"ne var onda?"
"açınca görürsün.. böyle büyük, ince uzun.. son şeyi içine geçen hafta koydum.."
"son neyi?"
"görürsün.."
ve eğilip onu öperken mırıldanır
"ben ölürsem senin de benden alacakların var-"
"potter bu haksızlık-"
"*potter*? potter nerden çıktı?"
pansy gülerek onu öperken yaşları bir anda geri saldırır ve genç adam onun ağlayarak, gülerek, delirmiş gibi onu öptüğünü duyumsarken kafası karışmış, ona sarılır ve sakinleşmesini söylerken ikisi yemyeşil bahçede, bembeyaz vadi zambaklarının ortasında durmaya devam ederler..

harry evde geziyorken bütün camlar, kapılar açıktır, hava her yerededir, güneş her yerededir, beyaz, yeşil ve sarı ana renklerdir, harry mırıldanır
"bu ev sanki farklı bir dünyaya ait.."
pansy ne gibi derken genç adam cevaplar
"savaşın olmadığı bir hayata ait gibi duruyor.. içinde hiç gölge ve karanlık yok.."
pansy sessiz, cevap vermezken harry konuşur
"odamız nerde?"
pansy gülümserken merdivenleri çıkar, harry de onu takip eder..

pansy iki kanatlı bir kapıyı açarken harry de arkasındadır, ikisi odaya girdiklerinde genç adam burda da beyazın hakimliğini görür, camlar açıktır, ve tüller püfür püfür esiyor, havalanıyordur, harry kocaman yatağa bakarken konuşur
"iki kişilik.. planların mı var?"
pansy gülümserken harry onu şakağından öper, ve geçerek konuşur
"çok güzel olmuş.. sürpriz bir ev olarak çok incelikli döşenmiş.. ben bu kadar iyisini yapamazdım, ve kaba olduğumu düşünme, ama parayı nerden buldun?"
pansy iç çekerek ona dönerken genç adam mırıldanır
"gringottstaki hesaplarınızın hepsini ben şahsen dondurdum.. ölüm yiyen evlerini bizzat talan ettim, ve sizin evde o kadar büyük kasalar yoktu.."
pansy gülümserken cevaplar
"çaldım.."
harry de gülümserken mırıldanır
"sadece.. bu evimiz olacaksa kara para üzerinde olmasını istemiyorum-"
"değil harry, tamamen temiz para.. benim param.. ben ikimizi böyle bir şeyin üzerine kurar mıyım sence?"
harry gülümseyerek ona ilerlerken fısıldar
"ikimizi kuruyor musun pansy?"
"geri döneceksin, değil mi? kursam iyi olur.."

harry bir an hüzünlenirken pansy onun yakalarını tutarak konuşur

"düşünme şimdi.. düşünme dedim."

harry gülerken pansy de parmak uçlarında yükselip onu öper, o sırada aşağıdan bir ses duyulur

"pansy! biz geldik-"

harrynin gözleri büyürken pansy hızla nefes alır..

"harry bekle, sakın o-"

ama harry merdivenleri inerken ron ve hermione'yi görünce gözleri büyür, ron şaşkın, ellerini kaldırırken harry pansy'e dönerek

"onların burda ne işi var? nerden biliyorlar- neden şaşırıyorlar?"

hermione ve ron pansy'e bakarken pansy onları şu an umursamıyor, elleri havada, harry'e giderken konuşur

"harry, onlar biliyorlar, ben söyledim-"

"ne zaman?! benim niye haberim yok?! pansy!"

pansy özür dilerken onun ellerini yakalamış, uzanarak konuşur

"son savaş öncesi herkes her şeyi bilsin istedim hayatım, nolur sakın ol.."

harry derin nefesler alırken ron afallamıştır, hermione anlamaya çalışıyordur, pansy genç adamın ellerini sıkıyor, kaldırarak kendi yüzüne koyar, o da onun yüzünü kavrarken gözlerine bakarak konuşur

"onlar senin arkadaşların.. ve beni kabul ediyorlar.. sana sürpriz yapmak istedik.."

harry yutkunurken cevaplar

"kalp krizi geçirecektim ama!"

pansy gülümserken mırıldanır

"biraz zamansız geldiler.."

harry derin nefesler almaya devam ederken neden bu kadar panik olduğunu bilmiyordur, ama başını sallarken konuşur

"tamam.. tamam sakinim.. ama korktum pansy.."

pansy biliyorum derken uzanıp onu öper ve özür dilerken harry tamam diyerek ona sarılır, başından öperken bir nefes daha alır, ve diğerlerine dönerken ronla hermione toparlanarak şoktan çıkarlar..

hepsi arka bahçedeki, gerçi dört taraf da bahçedir, ama arka bahçedeki beyaz masanın çevresinde oturmuşlarken harry konuşur

"ee, beni öldürmek istiyor musunuz?"

"harry o nasıl söz! elbette hayır!"

harry hermionenin aşırı tepkisine bakarken genç kadın sakinleşir ve

"iyiyiz biz.. kabullendik.. değil mi ron?"

ron başını sallarken mırıldanır

"savaş her şeyi değiştirir dostum.. bakış açımız değişmiş çok mu, yeter ki voldemortla alakalı olanlar değişmesin.."

harry gülerken cevaplar

"o değişmedi inan.. ama pansy'le ilgili düşüncelerim de hiç değişmedi ki benim, biliyorsun, son sınıfta da ona aşkıttım.. hala aşığım.."

pansy onun bu rahat konuşmasına ağlamak istiyorken ron başını sallıyordur, hermione sanki ilk defa duyuyor, sorar

"harry? adını söylemediğin kız o muydu yoksa?"

harry başını sallarken pansy'e dönerek gülümser, genç kadın da gülümserken harry

arkadaşlarına döner ve

"bana kızacağınızı düşünüyordum.. bu tepki ilginç geldi.."

ron hafifçe gülerken hermione de gülümser ve

"o zaman da söyledim, bu senin kararın harry.. hem pansy zaten bizim için çalışıyormuş, neye itiraz edebiliriz ki?"

harry mutlulukla gülümserken evi gösterir ve

"pansy bizim için almış.. gerçi paranın yarısını ben ona vermeliyim-"

"harry saçmalama-"

"olmaz.. her şeyi biz beraber kurmalıyız.. savaş bitince öyle olmasını istiyorum.. herkes bir şeyler yapmalı.. bu kadar senedir sadece ben yapıyorum.."
diğer üçü sessizleşirken harry bahçedeki yabancı çiçeklere bakıyordu, konuşur
"bu bahçeyi adam etmek gerekecek.."
pansy sessiz, başını sallarken cevap vermez..

harry ilerde, çiçeklerin toprağını inceliyor, başka çiçeklere uygun olup olmadığına bakıyorken pansy masadadır, fısıldar
"eve geldiğimizden beri kendinde.. sadece zaman kaybı var.. ama ne kadar böyle gidecek bilmiyorum, ya da ne tetikledi onu da bilmiyorum.."
ron düşünceli, mırıldanır
"belki cisimlenmedir.. sihir bünyesinde gezdi, ama artık yine bağışık.. geri tetikleyici ne olacaktır merlin bilir.."
hermione eliyle yüzünü sıvazlıyorken harry'i izliyordu, genç adamın durarak ellerine baktığını görürken kaşlarını çatarak seslenir
"harry?"
harry ona dönerken ayağa kalkarak konuşur
"saat kaç? eve gitmeliyim, teyzem bir sürü iş verdi, bahçeyi bitirdim.."
hermione ona bakakalırken diğerleri anlamamıştır..

hermione temkinlikle kalkarken konuşur
"harry, bir süre burda kalacaksın-"
"niye? siz kimsiniz ayrıca? teyzem beni başkasına bırakmaz-"
hermione gülümserken onun elini tutar, ve yürütürken konuşur
"teyzen ve verna enişten bir süre seni bize bıraktı harry, dudley'nin bir işi çıkmış, çok yemek yemekten rahatsızlanmış-"
"belliydi zaten-"
"değil mi? gel sana odanı göstereyim.."
ve genç kadın harryle beraber içeri girerken pansy bir halt anlamamış, rona döner, genç adamsa iç çekiyordu..

"ciddi misin sen?"
ron başını sallar, pansy arkasına yaslanırken mırıldanır
"son bir aydır bu soruyu ne kadar çok sordum.. 'ciddi misin sen?' ciddilik konusunda harry sınırlarımı zorlatıyor.."
ron hüzünle gülümserken konuşur
"herkes harrynin kahramanlar gibi saraylarda büyüdüğünü sanır.. oysa külkedisinden farkı yok.."
pansy iç çekiyorken hermione bahçeye çıkar ve otururken konuşur
"uyuyor.. çevredeki aynaları yok ettim, hatta evde ayna olmasın, bakmak gerekince biz yaratalım, kendini 10 yaşında sanıyor.."
pansy eliyle yüzünü ovarken öne eğilir, ve ses çıkartamazken başını masaya dayar, hermione iç çekerek ona bakarken uzanır ve genç kadının omzunu sıkar, pansy bir an kasılsa da sonra gevşer, ve elini onun eline koyar, sıkıp bırakırken dikleşir ve ayağa kalkarak konuşur
"yemeği hazırlayayım, severus gelmek üzeredir.."
hermione yardım edeceğini söylerken kalkar, rona sessiz, bahçeyi izliyordu..

Soundtrack
Allison Krauss – It Doesn't Matter
It doesn't matter what I want,

*It doesn't matter what I need,
It doesn't matter if I cry, don't matter if I bleed.
Feel the sting of tears, falling on this face you've loved for years.*

gece, 10'a doğru, ron koridorda ilerlerken harynin odasının kapısının aralık, ve içerisinde de hafif bir ışık olduğunu görürken o tarafa ilerler, hermione ve snape aşağıda çalışıyorlardır, genç adam kapıyı iterken içerde pansy'nin yerde oturmuş, sırtı ona dönük, yatakta uyuyan genç adamı izlediğini görür, ve oraya ilerlerken yanına oturur, pansy ona bakmıyor, ama o olduğunu anlamış, mırıldanır

"o hala harry.. 10 veya 20.."

ron sessizce evet derken ikisi de kendilerini buna *inanmaya* zorlarlar..

"1 hafta önce, gücüm vardı.. liderdim.. ben bir şey söylediğimde insanlar yapardı, doğanın gücüyle oynardım, yaşatır ya da öldürürdüm.."

ron bir şey söylemiyorken pansy fısıldar

"ama şimdi hiçbir şey yapamıyorum.. kendisini 10 yaşında sanıyor, dünyadan haberi bile yok, beni, seni, onu hatırlamıyor, ve ben hiçbir şey yapamıyorum.."

ron uyuyan arkadaşını izliyorken konuşur

"öyle hissettiğimde, 'ya ölmüş olsaydı?' diye düşünüyorum.. onun öldüğü bir hayatı düşün pansy.. o şekilde yaşadığını.. öyle bir havayı soluduğunu.. bu çocuğun o savaşı kaybettiğini.."

pansy sessiz, yakışıklı adamı izliyorken ron solunda, fısıldıyordur

"öyle bir hayat yerine ona her gün kendisinin istediği hayatı anlatmayı tercih ederim.. harry öldü demek yerine, harry evet savaş bir gün bitecek, ya da harry bir süre bizde kalacaksın, veya harry bu haftaki maçı kesin kazanacağız demeyi tercih ederim.. bunlar beni yormaz.. ama harry ölse, ben çok yorulurum.."

pansy başını eğerken ron ona dönerek konuşur

"seni anlıyorum.. anlamaya çalışıyorum en azından.. biz onun ailesiyiz, bizim için çok da bir şey değişmiyor, harynin orda olması yeterli.."

pansy cevap vermezken ron mırıldanır

"ama sonra, hermione ölse nasıl olurum diye düşünüyorum.."

pansy başını kaldırıp ona bakarken ron çarşafı izliyordur, mırıldanır

"ailemdeki herkes öldü.. tek weasley ben kaldım.. ama aileler değişti.. başka kardeşlerim oldu.. ama hermione ölseydi.. başka bir hermione olmazdı.. başka bir aşk.. *öyle bir aşk..*"

pansy ona bakıyorken ron ona döner ve

"anlamaya çalışıyorum.. ve senin için gerçekten üzülüyorum.. harry isim vermeden bana senelerce seni anlattı pansy, seni nasıl sevdiğini ben biliyorum, eğer sen bilmiyorsan-"
"biliyorum.. hissettim hep.. söyledi de.."

"sen söyledin mi?"

pansy gözleri dolu, fısıldar

"eve girmeden önce söyleyebilirdim sadece, daha önce de söylemeliydim, sindirmeliyd-"
ron şıştleyerek ağlayan kadına sarılırken pansy bir şeyler söylüyordu, ron onun sırtını sıvazlarken sessiz, konuşur

"pansy, harry zaten biliyordu.. sadece duymamıştı.. ama söylemişsin, bu o kadar önemli ki.. içeri mutluluktan dans ederek girmiştir, eminim.."

pansy ağlıyorken ron onun başını öperek geri çekilir, ve ona bakarak konuşur

"harry burda.. ve bir gün geri gelecek.. ölse, hiç geri gelemezdi, böyle düşünmelisin.."

pansy başını sallarken kucağına bakıyordu, fısıldar

"benim ne istediğim önemli değil.. bir etkim de yok.. ama o dönsün ron, bunu o kadar hak ediyor ki.."

ron bildiğini söylerken ikisi yine sarılırlar, genç kadın onu sıkarken fısıldar

"sağol.. böyle olduğunu bilsem, okulda da arkadaş olurduk.."

ron gülümserken mırıldanır

"biz arkadaş değiliz, tanrı korusun.."

pansy de gülerek gerilerken ona bakar, mavi gözlü adam gülümserken devam eder

"sanırım aile olacağız.."

pansy başını sallarken gülümser, ron da gülümserken hermione ve snape koridorda, birbirlerine bakarlar, snape sessiz, onu geçerek evin öbür tarafına giderken hermione odaya girer..

sabah, hermione ve snape hogwartsa, ron da bakanlığa gitmiş, pansy aşağıda, harrynin uyanmasını bekliyorken diğer taraftan evi topluyordu, bu evde hiç gazete ya da dergi yoktur, hermione ve snape sadece kitap getirmişlerdir, onların büyük çoğunluğu kütüphanededir, diğerleri bölük pörçük, çalışmalara dayalı, burdadır, genç kadın aralarına ayraçlar koyup kapatırken merdivenlerden inen genç adamı duyar ve o tarafa döner..

harry merdivenleri inerken eve bakıyor, her şey yeni, her şey farklı, genç adam ilgiyle inceliyorken salonda ona bakan siyah saçlı güzel kadını görür ve gülümser

"hey.. pardon, nerdeyim acaba?"

pansy sessiz, elindeki kitapları dönerek rafa koyar, ve ona ilerlerken konuşur

"harry, benim adım pansy.."

harry ona bakmaya devam ederken genç kadın derin bir nefes alarak devam eder

"burası senin evin, ve ben de arkadaşınım.. 1 hafta önce bir kaza geçirdin, ve maalesef hafızanı kaybettin.."

harry kaşlarını çatarken yutkunur ve elinin trabzanlardaki tutuşu sıkılaştırırken pansy hızla konuşur

"lütfen korkma, kalıcı değil.. ancak sabretmemiz, ve senin ılımlı olman gerekecek.."

harry derin nefesler alırken pansy onun korkmaya başladığını anlar, ve ona ilerlerken güven vermeye çalışıyor, elleri havada, ona bakarak konuşur

"harry, bana bak.. bana bak harry.."

harry bakışlarını büyük beyaz evden ona çevirir, genç kadın ona ellerini uzatmış, trabzanlarda kenetlenmiş elleri söker, ve kendine çekerken ona son basamakları da indirtir, harry onun elini tutuyorken genç kadın ona bakarak konuşur

"sana zarar vermeyeceğim.. çevrede bize zarar verebilecek kimse yok.. burada güvendesiz.. söz veriyorum.."

harry tanımadığı bir kadından tanımadığı bir söze belli belirsiz başını sallarken bakışları cam duvarlardan uzanan yeşilliklerdedir..

Soundtrack
Mandy Moore – You Remind Me

*You remind me of a love I knew,
Feels so real it must be deja vu.
You remind me, but I ain't got a clue.*

harry mutfak masasında oturuyorken, pansy yeşil örtünün üzerine turuncu tabakları koyuyor, genç adam onun çıkarttığı diğer şeyleri izliyorken konuşur
"başka biri yok mu?"
pansy mavi bardakları masaya koyarken cevaplar
"arkadaşların mı? hepsi isteler.."
"ailem? babam? annem?"
pansy çatalları koyarken cevaplar
"annen ve baban sen küçükken öldü harry.. ailen olarak biz varız.."
"adin ne demiştin?"
"pansy.." harry başını sallarken turuncu tabağa bakarak 'pansy..' diyor, mırıldanır
"tanıdık bir isim.. ama çıkartamıyorum.."
pansy iki servisin ortasına vadi zambaklarıyla dolu beyaz bir çömleği oturturken cevaplar
"zorlama harry.. kendi kendine gelecek.."
harry çiçeklere bakarken cevap vermez..

pansy omletleri tabaklara koyarken harry konuşur
"bunun bir yumurta olduğunu hatırlıyorum, ama seni hatırlamıyorum.. neden böyle oluyor acaba? yumurta senden daha mı önemli?"
pansy onun karşısına oturmuş, gülümser
"umarım değildir.."
genç adam da hafifçe gülümserken bakışları tekrar tabağına döner, yumurtaya bakarken pansy konuşur
"çatal solda harry.."
harry doğru diyerek çatala uzanır, ve alırken pansy sessiz, kendi omletini keser..

harry genç kadın tabakları alıp yıkarken hala aynı iskemlede, onu izliyordur: genç kadın uzundur, incedir, siyah saçları omuzlarından sırtının ortasına kadar iniyordur, ama şimdi iş yaparken önüne gelmemesi için bir at kuyruğuyla toplamıştır, beyaz bir t-shirt ve gri bir kotu vardır, genç adam kendi üzerine bakarak mavi bir kot ve kırmızı bir t-shirt görürken sessiz, mırıldanır
"burası benim evim mi? eşyalarım var?"
pansy evet harry, senin evin derken harry ona bakarak
"sen de mi kalıyorsun?"
pansy gülümserken başını sallar, harry mırıldanır
"hep mi öyleydi, yoksa ben hastalanınca mı?"
pansy tabağı ters çevirip tezgaha koyarken cevaplar
"sen hastalanınca.."
"bu ev bir kişi için çok büyük.."
"ama iki kişiyiz, değil mi? hem üç arkadaşımız daha kalıyor.. 5 kişi için ideal.."
"üç arkadaşımız da mı benim için kalıyor?"
pansy evet derken diğer tabağı çeviriyordur, harry mırıldanır
"herkesin hayatını alt üst etmişim.."
pansy suyu kapatıp ona dönerken harry ona bakıyor, konuşur

"yani, senin bir hayatın yok muydu?"
pansy gülümserken tezgaha dayanarak cevaplar
"var.. ama daha 1 hafta oldu harry, kısa sürecektir, inan.."
harry başını sallarken pansy devam eder
"hem diğerlerinin hayatı durmadı, hepsi işte.."
"seninki durdu?"
"ben zaten evde oturuyordum, hayatım değişmedi.. zengin bir kadını.."
harry oh derken gülümser, pansy de gülümser..

"neden evde hiç resim yok?"
pansy ona dönerken genç adam salondaki turundan dönüyordur, konuşur
"hiç resim yok.. suratım nasıl bilmiyorum bile.."
pansy ona bakarken cevaplar
"resimleri kaldırdık.. aynaları da öyle.. doktorun öyle söyledi.."
harry oohlarken başını sallar, ve ona bakarak
"burası neresi peki? yakında hiç ev yok, arazi de mi benim? çok zengin olmalıyım.. ünlü müyüm?" pansy gülümserken ona bakarak cevaplar
"hepsi senin harry, ve ünlü sayılırsın.. o yüzden kimse seni görmemeli.."
"görürlerse ne olur?"
"kimse kaza geçirdiğini bilmiyor.. seni öldü sanıyorlar.."
harrynin gözleri büyürken genç adam sorar
"neden öyle sanıyorlar? ne kazası bu?"
pansy onun oturması için beyaz iskemlelerden birini çeker, genç adam ayakta durduğunu fark ederken ilerler ve oturur, ona bakarken pansy konuşur
"peşinde parani isteyen kötü adamlar vardı.. ve sen zor kurtuldun.."
harry yeşil gözleri kocaman, ona bakarken fısıldar
"çok kötü.." pansy de başını sallarken genç adam çevresine bakar, pansy gülümser
"merak etme, burda bizi bulamazlar.."
harry başını sallarken bir süre sessizlik olur, sonra genç adam sorar
"sen kimsin peki? pansy kim? kardeşim misin?"
pansy sessiz, ona bakar..

"kardeşin değilim harry, ama arkadaşım.. yakın arkadaşım.."
"sevgilim misin?"
harry dikkatle onu izliyorken genç kadının bir anlık sekmesini yakalar ve
"sevgilimsin.." pansy sıkıntıyla ona bakarken konuşur
"ama ben iyiyim.. gerçekten.."
harry başını sallarken içtenlikle cevaplar
"hatırlamıyorum.. üzgünüm.."
pansy gülümseyerek onun eline uzanır ve tutarken harry ellerine bakar, genç kadın geri çekerken harry uzanıp tutar, pansy konuşur
"bir şey hatırlamanı beklemiyorum.. yani, bekliyorum tabii de-" ikisi de gülümser, pansy ona bakarak devam eder
"ama öyle beklemiyorum.. ben iyiyim.. yaşıyor olman benim için yeterli, ve ben senin arkadaşım, *yanındayım*.."
harry başını sallarken ellerine bakıyordur, sessizce elinde tuttuğu genç kadının elini daha iyi kavrarken onun parmaklarına bakar, yüzük parmağına dokunurken sorar
"evli miyiz?" pansy gülümserken cevaplar
"değiliz.."
"evlenecek miydik?"
"belki.."
"ne kadardır birlikteydik?"
pansy düşünürken harry kaşlarını kaldırır, genç kadın gülerken
"çok uzun zaman oldu, hesaplıyorum.. 11 yaşında, okulda tanıştık.. 17 yaşında beraber olmaya başladık, 25 yaşındayız.."

harry ona bakmaya devam ederken pansy açıklar

"8 sene olmuş.."

harry ohlarken başını sallar, ve gülümser

"uzunmuş.. 8 senedir birlikteysen seni çok seviyor olmalıyım.. ya da sen.. beni yani.."

pansy gülümserken cevaplar

"ben seni çok seviyorum harry.."

"ben?" genç kadın sessiz, konuşur

"sen de beni sevdiğini söylüyordun evet.."

"sen bilmiyor musun?"

pansy ona bakıyor, bir anda anlarken sessiz, durur: genç adam *ona* dönmüştür, onun *sevgisine* dönmüştür, başına geleceklere *biliyordur*, unutacağını *biliyordur*, ve pansynin onun yanında olacağını, onu isteyeceğini biliyordur, pansynin onu sevdiğini, ve yine onu isteyeceğini, yine seveceğini-

"seviyordun harry.. beni çok seviyordun.."

harry gülümserken başını sallar ve önüne, bahçeye dönerken onun elini bırakmaz,

pansyde sessiz, nefesini yutar..

ikisi mutfakta, akşam yemeğini hazırlıyorlar, daha doğrusu pansy hazırlıyor, harryse sebzeleri ve meyveleri yeniden öğreniyorken harry diğer arkadaşlarını sorar, pansy onları yavaş yavaş, basit bir şekilde anlatırken harry domatesleri yıkamayı öğrenmiş, gereksiz olsa da hepsini yıkayarak tezgaha diziyordur, pansy karışmıyordu, genç adam salatalıklara geçerken bir yerlerden bir ötüş duyulur, genç kadın o tarafa dönerken harry müziği dinliyordur, pansy sesin geldiği yere giderken portmantoda ronun ceketlerinden birinden ses geliyordur, genç kadın elini daldırıp telefonu bulur ve harryden hatırladığı gibi açarken kulağına götürür, ron diğer taraftadır, pansy bir an algılayamazken harry dikkatle onu izliyordur, ron sorar

"pansy.. telefonu kaybettim sandım, güzel, evdeymiş.. nasılsınız, nasıl gidiyor?"

pansy iyi olduğunu söylerken konuşur

"harry aşama kaydediyor.. beraber yemek hazırlıyoruz size.."

ron diğer tarafta o kadar mı kötü derken pansy evet der, genç adam iç çekerken

"en azından yaş atlamış.. kaç yaşında?"

"olması gerektiği gibi.."

"iyi iyi.. hermione ararsa telefonumun evde olduğunu söylersin.."

"tamam.. ron, bana da bunlardan bir tane alın, ama basit olsun, anlamıyorum.."

ron diğer tarafta gülerken tamam der ve kapatırken pansy de kapatır, telefonu geri koyarken harry konuşur

"telefonlar basittir, neden anlamıyorsun?"

pansy gülümseyerek o tarafa giderken cevaplar

"hiç öyle telefonum olmadı"

"hani zengindin"

"ama öyle telefonum olmadı.."

harry gülümserken ikisi açık mutfığa geri dönerler, su hala akıyordur, pansy uzanarak kapatır..

akşama doğru harry kanepede uyuyakalmış, pansy onun uyandığında kim olacağını

bilmiyorken yemeği hazırlıyordur, o sırada snape salonda belirir, genç kadın konuşur

"bundan sonra eve direkt cisimlenmeyin, bugün sihri biliyorduk mesela.."

snape tamam derken uyuyan genç adama bakıyordur, mırıldanır

"nasıldı?"

"uysal.. 25 yaşında, sihri bilmiyor, ünlü ve kaza geçirmiş bir adam.. ılımlıydı.. ama

uyanınca kim olacak bilmiyorum.."

snape iç çekerken hermione ve ron da belirirler, onlara da aynı şeyler söylenirken harry

gürültülere uyanmış, dikleşiyordur, odadaki üç yeni insanı görürken konuşur

"pansy? üç arkadaş bunlar mı?"

pansy rahatlar başını sallar..

"harry, bu ron, hermione, ve severus.. anlattıklarımı hatırlıyorsun, değil mi?"
harry başını sallarken cevaplar
"kafamda bir tek o bilgiler var, unutmadım.."
hermione gülümserken elini kaldırarak selam verir, harry de gülümserken konuşur
"hatırlamıyorum.. ama pansy gibi iyi görünüyorsunuz.. pansy bugün bana çok iyi baktı.. o benim sevgilim.."
ron ona bakarken snape mırıldanır
"doğru.." harry gülümserken onlara bakar..

harry aşağıda, masayı kendisinin kurabileceğini, hatırladığını söylemişken pansy her şeyi hazırlamıştır, tamam diyerek diğerleriyle yukarı çıkar, genç adam tezgahtan masaya götürüp diziyorken yukarda dörtlü yürüyordur, snapein odasına girerler, genç adam bir an yüzünü buruştursa da bir şey demez, ron yatağa otururken pansy de yanına çöker, hermione genç kadına bakarken sorar
"nasıldı?" snape ceketini çıkartıyorken pansy iç çekerek anlatır
"iyiydi, gerçekten.. 10 yaşında bir harryden daha iyi, o harryi tanımıyorum.. ama bu adamla başa çıkabiliyorum.. bazen çatal gibi ufak şeyleri bile unutuyor, ama telefon gibi şeyleri hatırlıyor.. ya da evlilik gibi kavramları.. ama matematik yapamıyor.."
snape dinliyorken mırıldanır
"matematik yapamazken teknolojiyi hatırlaması.."
hermione hayır derken açıklar
"teknolojiyi *kullanmayı* hatırlıyor.. bütün yoldaşlığa o ve ben öğrettik telefonu, hatırlaması doğaldır, yüz kere anlattı.. ama oturup telefon sistemi yazamaz.."
pansy hiçbir şey anlamıyorken konuşur
"değişiklikleri çabuk kabulleniyor-"
"harry hep öyle olmuştur zaten.. özünde olmalı.. şoka girdi mi?"
"birkaç saniye.. ama onun dışında hep öğrenmeye, hatırlamaya çalışıyor.."
ron onlara bakarak sorar
"ki bu iyi.. *değil mi?*"
snape onlara geri yürürken cevaplar
"iyi gibi.. ama tabii, yarın 3 yaşında olup altını ıslatabilir de.."
pansy ona bakarken snape konuşur
"akıl çizgisinin sabitleneceği zamana kadar ne olacağını bilmiyoruz.. benim tahminim, potter ilerde bu gel gitler bittiği zaman, bugünkü gibi boş bir adam olacak.. hayatı yeniden öğrenecek.."
ron ona bakarken mırıldanır
"yani harry gelmeyecek.." snape ona dönerken cevaplar
"büyük ihtimalle, hayır, gelmeyecek.."
hermione iç çekerken konuşur
"ama gelebilir de.. *'büyük ihtimalle hayır, yaşamayacak'* da diyorduk.."
snape başını sallarken cevaplar
"doğru.. bu yüzden büyük ihtimal diyorum, küçük ihtimalin de yeri var.."
pansy onlara bakarak
"o zaman küçük gerçekleşecek.. harry bana geri döneceğine söz verdi, ve döndü.. böyle olacağını bile bile döndü.."
snape kaşlarını çatarak ona dönerken pansy açıklar
"bugün anladım.. bir anda.. harry bana onun beni sevip sevmediğini bilip bilmediğimi sorunca.. harry onu sevdiğimi, ve onu kabul edeceğimi, onu istediğimi biliyordu.. ve geri döndü.. boş bir kabuk olsa da, yine benim harryim olacağını biliyordu, ve döndü.."
"bilmiyor da olabilir pansy-"
"biliyordu severus.. oradan dönmek için bana çok yalvardı, ama ben hep hayır dedim.. hep dönmesini söyledim.."
hermione ona bakarken fısıldar
"harry kafasının yerinde olmamasını kabul edemez.. bile bile bunu yapar mı?"

"harry şimdi kim olduğunu biliyor mu?"
hermione susarken genç kadın konuşur
"beni yıkabilirdi.. ama yıkmadı.. kendini bana emanet etti.. boş da olsa.."
ron yutkunurken pansy devam eder
"harry hep en küçük ihtimallerden faydalandı.. voldemorttan kaçamazdı, kaçtı.. ölüm lanetinden kurtulamazdı, kurtuldu.. yıllarca yaşayamazdı, yaşadı.. savaştan sağ çıkamazdı, çıktı.."
hepsi ona bakarken genç kadın konuşur
"şimdi de başaramaz diyoruz, başarır.. başaracak.. sadece beklemem gerekiyor.."
snape bir şey söylemezken kapı tıklatılarak açılır, ve genç adam görünür
"kurdum.. hazır.."
hepsi ona bakarken harry gülümser..

masa gerçekten olması gerektiği gibi kurulmuştur, hermione gülümser
"bu çok güzel harry, aferin.."
harry teşekkür ederken hepsi oturuyorlardır, pansy servisi yaparken harry konuşur
"sen öğretmensin, sen de öyle, sen de devlet adamıymışsın.. doğru mu hatırladım?"
üçü de doğru derken harry gülümser, pansy oturuyorken genç adam konuşur
"pansy sen nesin?"
genç kadın bir an dururken cevaplar
"evdeyim dedim ya harry?"
"işin yok mu?"
"yok, hayır.." harry hımmmlarken sorar
"ben ne iş yapıyordum? ünlüymüşüm?"
snape ona dönerken cevaplar
"sporcusun.."
ron ah evet derken harry ne sporu yaptığını sorar, hermione cevaplar
"basketbol.. bayılırsın.. doğuştan yeteneklisin.."
pansy boş boş ona bakarken snape biliyordur, konuşur
"doğru, iyi bir tutucusun harry.."
harry gülümserken cevaplar
"sevindim.. ben de neden böyle kaslıyım diyordum.."
ron pansye bakar, genç kadın masanın altından onu tekmelerken kızıl adam sırtarak yemeğine döner..

harry ve hermione bahçede, ay ışığı altında yürüyerek konuşuyorlarken içerde ron snape'e bakanlık düzenlemelerini anlatıyor, diğer taraftan pansynin verdiği ıslak bulaşıkları kuruluştur, snapese bahçede uzaklaşan ikiliyi izlerken dinliyordur, pansy sessizken bir anda konuşur
"harry bana bir şey bırakmış.."
ron ona dönerken *daha* ne bıraktığını sorar, genç kadın gülümserken mırıldanır
"dünyayı.."
ron gözlerini devirirken pansy açıklar
"bankada gizli bir kasası varmış, ona bakmamı istedi.."
"ne zaman istedi?"
"dün.. ama unuttum o telaş arasında.. bu gece ona gideceğim, harry uyusun.."
snape saate bakarken mırıldanır
"şimdi git, gidersen istediğin kadar kalırsın, ama gece giremezsin.."
pansy kuralı hatırlarken doğru der ve harry nerde bakar, sonra cisimlenerek yok olurken ron mırıldanır
"nerde diyeceğiz?"
snape onun elindeki kurulama bezini alırken cevaplar
"banyo.. girmeye korkar.."
ron başını sallarken kirlileri yıkamaya uzanır..

Soundtrack

Marc Anthony – Remember Me

Do you remember when we used to dance, I used to sing.

Do you remember you and me.

Because if I could hold your hand, I'd be a king.

Because I remember everything.

"pansy parkinson.. harry potter'ın gizli kasasını açmak için geldim.."

cin uzanıp ona bakar, sonra iç çekerken bu saatte ne kasası diye homurdanarak iner, ve yola düşerken pansy onu takip ediyordur, ikisi uzun bir yolculuktan sonra gizli kasalar bölümüne gelirler, pansy varlık testinden geçtikten sonra cin uzaklaşır, genç kadın bir sürü normal görünüşlü kasanın olduğu odanın ortasında, elinde ona verilen bir anahtarla durur, ve anahtardaki numaraya bakar, sonra ilerleyerek bulur, anahtarı sokup çevirir, ve kasayı çekerken ince, uzun kasa ona doğru yerinden çıkar, genç kadın alarak masaya ilerler..

pansy iskemlede oturmuş, önündeki ince uzun, masayı boydan boya kaplayan kasaya bakıyorken açmaya korkuyordur, sonra derin bir nefes alarak tutacağı kaldırır ve çeker, kapağı elleriyle kaldırırken bir anda burnuna çarpan koku onu şaşırtır, genç kadın ellerini geri çekerken kasayı boydan boya kaplayan zambakları görünce korkunç şeylerle karşılaşacağını anlamış, gözleri dolarak harry potter'ın ona vedasına bakar..

pansy birkaç saniye boyunca büyüyle canlı kalmış, sanki şimdi kopartılmış gibi duran barış ve vadi zambaklarına bakarken sonunda dikleşir ve gözleri dolu, çiçekleri tutarak çekmeye, kasanın yanına dizmeye başlar, çiçeklerin altından çıkan manzarayı görmemeye çalışıyordur, en sonunda çekeceği bir çiçek kalmayınca genç kadın sırada neyin olduğunu görmek için bakışlarını kasaya çevirir, ve derin bir nefes alarak sol elini sık ve eski tahtaya uzatır, boydan boya giderken ucundaki sık kesimde durur, parmakları 'Ateşoku' kazısının üzerinde gezerken pansy sessiz, harrynin 7. sınıftan sonra yok olmuş süpürgesini çekerek çıkartır..

pansy burnunu çekerek onu öldüreceğini söylüyorken son anda dudaklarını ısırarak susar, ve yoluna devam ederken iskemlesinde öne eğilerek kasanın içine bakar, ve bir sürü irili ufaklı kutuyla birlikte zarflar görürken kaşlarını çatar, sessizce zarfları toparlayıp çıkartırken her birinin üzerinde bir şeyler yazıyordu, 'Ron', 'Hermione', 'Snape', ve 'Pansy'..

pansy diğer üç zarfı boş olan sol tarafına koyar, ve kendi zarfını açarken derin bir nefes alır, buna hazır değildir, ama zaten hiç olamayacaktır, zarfın büyü olduğu, ve mektubun gerçekten uzun olduğunu görünce kağıdı masaya bırakır, ve birkaç damla ağlarken çaresiz, fısıldar
"harry sen ne yaptın?"
ama kimse cevap vermezken pansy çaresiz, cevapları almak için kağıda döner..

Pansy..

Açık ve net, bu kağıdı, o odada, ya da başka bir yerde okuyorsan, ben öldüm demektir.. Böyle olmasını istemezdim, ve inan bana, olmaması için çok çalıştığım eminim, ama olmuş, olacağını söylemişim, ve nasılsa beni daha fazla öldüremezsin, o yüzden konuşacağım..

Pansy, seni seviyorum.

Seni çok seviyorum, bunu bil lütfen.. Bilmen gerekiyor, eğer bu mektuptan sonra da adam gibi konuşmadıysak, bunu bilmek zorundasın..

Doğumgünüümün gecesinde seninle konuştuk, umarım hatırlıyorsundur.. O gün anlattıklarım dışında, sana söylemem gereken şeyler var.. Benden sana kalmasını istediğim şeyler.. Diğerlerine vermeni istediğim mesajlar.. Bunları utanmadan sana söyleyebilirim, ve sen gerekeni yapacak kadar nazıksın, biliyorum..

İlk olarak, öldüğüm için çok üzgünüm.. Ölmek istememiştim.. Ama ölmüşüm. Umarım 'o' da ölmüştür, umarım sen şu anda serbest, mutlu, ve zenginsindir.. Umarım diğerleri de yaşıyor.. Umarım Snape de iyidir.. Umarım savaş bitmiştir.

Ölmüş gibi davranıp mektup yazmak garip, ama nedense zor değil.. Konuyu dağıtmamak ise zor.. Uzun süredir bir kağıda uzun ve ciddi bir şeyler yazmıyorum..

Pansy, bütün mal varlığımı sana bıraktığımı söyledim. Bununla iyi şeyler yapacağından eminim, adıma bir vakıf ya da dernek aç demiyorum, istiyorsan yap tabii, ama ben parayı kendin için harcamanı istiyorum.. Sana ne söylediğimi biliyorsun, benim için de yaşamayı istiyorum hayatım, -sana ilk defa hayatım demek bir mektuba rastladı, ama en azından ölümsüz oldu..

Ne diyordum. Benim için de yaşamayı istiyorum Pansy, ve o parayı doya doya harcamanı.. Gördüğün gibi, ben harcamadım, üstüne bir de bir sürü miras bindi, herkes parasını bana bırakıyor, ne kadar ihtiyacım yok dediysem de, beni dinlemiyorlar..

Pansy, benim şahsi kasamda Ron'a, Hermione'ye, ve ayrıca Snape'e özel olarak ayrılmış iç kasalar bulacaksın, lütfen içindekileri onların hesaplarına aktar. Onlara mektuplar yazdım, yine bu kasada bulacaksın, mektupların içinde yetki kağıtları da var, bulacaklar.. Bunu onlara söylemedim, çünkü üçü de reddedecekti, ama sen

parayı aktardıktan sonra zarfları verirsen geri ödeyemezler.. Bunu onlar fakir olduğu için falan yapmıyorum, Ron'a onunla ilk tanıştığımız günkü gibi yaptığımı söyle, bende var, ve paylaşıyorum. Bu kadar basit.

Hem zaten bulunduğum yerden harcayamam.

Ayrıca Pansy, üçüne de birer ev almanı istiyorum.. Ron ve Hermione tahminimce yakında tek bir eve de düşebilirler, duruma göre davranırsın.. Ama üçünün de kendi, aydınlık, ve bağımsız birer evleri olsun. Şimdiye kadar çok saklandık.. Özellikle Snape'e karşı düşünceli bir şey sunmanı istiyorum, o da benim kadar çekti, inan..

Ayrıca Snape'e Dumbledore, Hermione'ye de Black kütüphanelerini bağışlıyorum, yetkiler ben öldüğüme göre artık sende, gerekeni yaparsın.. Hermione mutluluktan delirirse Black'i de Snape'e verebilirsin..

Ateşoku'mu lütfen Ron'a ver.. İkimiz için anlamı çok yüksek, biliyorum, savaşta harap olmasın diye okul bitince buraya sakladım, ama o da benim kadar iyi bakacaktır.. Hem başka bir çiftin o süpürgede uçması beni mutlu eder..

Asam kırılmış olmalı.. Kırmadıysanız da, kırın.. İçinde Voldemort'a dair bir şeyler olabilir, anıma saygısızlık edin lütfen, ve kırın. Tabii bunlar ben kazandıysam geçerli, o kazandıysa asamın külleri de benimle savruluyordur..

Evet, paylaşılacakları paylaştırdıktan sonra, ki neyim var bilmiyorum, şimdi sıra sende Pansy.. Hayatım ya da..

Hayatım diyemedim daha hiç, sesli.. Benim hayatım benim olmadı hiçbir zaman.. Ama olsaydı, verebileceğim kişi sen olurdun..

Pansy, sence savaş olmasa biz yine aşık olur muyduk? Lise aşkı mıydık biz? Sevmek isteyen bir yaz aşkı mıydık?

Öyleydik desem, kaç yıl geçtikten sonra hala birbirimize neden tutku duyduk diye sorardım.. Seninle ilk defa birlikte olduğumda niye titrediğimi, oysa ki diğer bütün kadınlarda ne yapacağımı biliyordum, ama yapmıyordum.. Sendeyse korkudan ölüyordum, evet senin yanında herkes kendini ezik hissediyor..

Bense kral oluyordum.

Sana aşğım Pansy.. Ve artık bu veda değil, vedaları geçmişiz.. Bu sana garantim.. Seni seven bir adamla birlikteydin, senin için ölen bir adamla birlikteydin.. Ben dünyayı sana verdim, başardım mı bilmiyorum, ama denedim.. Benim istediğim dünya, sana kabul ettirmeye çalıştığım dünya, çocuklarının yaşamasını istediğin dünya.. Hepsini sana vermeye çalıştım..

Ne acı ki, bunu ölerek yaptım.. Ama üzülmiyorum.. Dedim ya, yaşadım ben.

O kadar mutluyum ki Pansy.. Çevremde son hızla bir savaş dönüyor, bütün desteklerim ölmüş, ama benim umrumda bile değil.. Öleceğim, ama umrumda bile değil.. Aşğım, aşğım ve aşğım.. Artık gizli olup olmaması bile umrumda değil, Ron yarın “o kızın adı neydi?” dese söyleyeceğim artık, o kadar umrumda değil.. Voldemort yarın gelsin ve savaşalım, öleceksem öleyim, kalacaksam kalayım-

Ki kalamadım.

Ama umrumda değil.

Çok bencilce, biliyorum, ben öldüm, ve bir şey hissetmiyorum, ama sen acı çekiyorsun.. Sanırım.. Umarım.. Bunu ummak beni kötü mü yapar bilmiyorum, ama umarım acı çekiyorsundur.. Gerçi bu başlarken ‘sana acı çekirtmelerini istemiyorum’ diyordum, şimdi acını ben diliyorum, ama bu sadece bencil bir aşğın isteği, o kadar..

Yoksa sana acı vereceğimi bilsem, ben ölmekten bile vazgeçerdim.. Ölmemeye çalışırdım, ki çalışacağım, onu da belirteyim..

Ölmüşüm, ama inan bana ölmemek için çalıştım Pansy.. Sana söz verdim.. Bazen düşünüyorum, çatıştığımızda o adam benim varlığıma asılarak yaşamaya çalışacak, ben o varlığı yok etmeye, kendimi yok etmeye çalışacağım..

Ve başarırım, ama yaşarsam, benden geriye ne kalacak?

Hiçbir şey. Bir kabuk. Öyle bir şey olsa, ne yaparım bilmiyorum, muhtemelen kafayı yerim..

Öyle olsam da beni ister miydin bilmiyorum.. İsterdin herhalde.. Sever miydin? Severdin sanırım.. Pansy, bu ihtimallerde bile ne yapacağını biliyor olmak gözlerimi dolduruyor, bütün bildiklerimi unutup deli bir adam olsam, bunu yine de tercih edeceğimi bilmek..

Seni o kadar seviyorum ki.

Biraz daha devam edersem ağlayacağım, o yüzden biraz hediye açalım.. Kasada bir çok kutu göreceksin, onları sana hazırladım, benden sana hediyeler.. En son bu mektubu, ve en son pakedi koydum..

İlk olarak mavi kutu, büyük, kare olan.. O kutuyu aç.. Aç.

Nasıl? Çok sevdiğini, ilk gördüğün günkü ifadeni hala hatırlıyorum.. Kapşonu nasıl başından geçirmeyi bilmeyişini.. İçine girip beni öpüşünü..

O artık senin Pansy. O bana babamdan kaldı, ve şimdi sana veriyorum, ne amaçla kullanırsın bilmiyorum, ama ona iyi bak. Çok özel.

İki. Kahverengi bir rulo var.. Aç, boş bir kağıt göreceksin.. Bunu çocukların Hogwarts'a başladığında onlara ver.. Ne yapman gerektiğine dair talimatları rulonun içinde bulacaksın..

Kendisi Harry Potter'ın ikinci sırrıdır, Hogwarts'ın ayaklı bir haritası.. Lütfen ona da bir şey olmasın, bir eşi benzeri daha yok.

Üç. Çiçekleri gördün zaten, umarım beğenmişsindir.. Senin zambaklarını da seviyorum, ama benimkiler de çok güzel.. Sev.

Dört. Siyah kutu. Ağır, dikkatli ol..

Bir düşünseli.. Dumbledore ve benim.. O öldükten sonra bana geçti, ikimizin de anıları var.. Çok önemli, çok çok önemli bir şey bu, sen veya ben için değil, savaş tarihi ve kanıtları açısından.. Başın sıkışırsa, ya da tarihi gerçekten birisi doğru ve tam olarak açıklayabilecek bir hale gelirse o zaman bunu ortaya çıkart.. Onun dışında kasalarda kalsın lütfen, dışarı çıkmasın..

Beş. Bir iple bağlı defterler göreceksin, onlar benim günlüklerim. İstersen oku, istersen okuma, ama onları severim, bazen beni sadece onlar anladı. Hepsi benden sana, benimle ilgili yeni şeyler hayatım, ölmemişim gibi, değil mi?

Altı. Bu seni biraz kızdıracak.. Özür dilerim, ama yapmak zorundaydım..

Kasada kırmızı bir kutu var, lütfen onu aç, o kutuyu açtıktan sonra bu mektubun devamı görünecek..

*Seni seviyorum,
Harry.*

pansy sessiz, mektubu masaya bırakır, ve çevresinde bir sürü ganimeti, pelerini, süpürgesi, haritası, düşünseli, günlükleri, kırmızı kutuyu ararken bulur, kutuyu açarken içinden koyu yeşil başka, minik bir kutu çıkar, genç kadın alarak açarken içinde gördüğüyle bir an kalbi durur, o sırada mektupta yeni satırlar belirirken pansy burdan ilk satırı görebiliyordur adeta :

Benimle evlenir misin?

genç kadın sessiz, önündeki pırlanta yüzüğe bakarken işte şimdi ağlamaya başlar..

Seninle ilgili yapamadığım bir çocuk, bir de bu vardı, çocuk olmadı, belki korunuyordun, bilmiyorum, ama olmadı..

Buysa..

Pansy bunu sormayı o kadar istedim ki. Kaç kere o kadar ucundan döndüm ki.. Gece sen uyurken kaç defa tenine sordum, sen salatayı soyarken arkandan sordum, dans ederken saçlarına sordum, ama hiç birinde sen duymadın, ben sordum..

Ve bunu sormadan ölmek istemedim, bunu sormadan öldüğümü düşünmeni istemedim, bunu sana sormayacağımı düşünmeni istemedim.

Bunu sana defalarca sordum, ama keşke sorabilseydim.

Döndüğümde soracaktım, gerçekten. Sarılacaktık, beni öpecektin, ve ben soracaktım. Sen evet diyecektin, dünya umrumda olmayacaktı ve ben seninle evlenecektim, yeni dünyanın ilk çifti olacaktık belki de.

Ama dönemedim, soramadım, evlenemedik.

Sorsam evet der miydin? Cevabı hiç bilemeyeceğim. Ama umudum vardı.

Benden nefret ediyorsun, biliyorum.. Bunu sana yapmaya hakkım yok, bunu da biliyorum.. Ama bir kere de ben haksızlık yapıyorum sanırım.. Yüzüğü istersen tak, istersen at, istersen burda sakla.. O senindir.

Söyleyecek daha fazla bir şeyim yok, seni seviyorum, ve seni görmek istiyorum. Bunları yazdığımı senden nasıl gizleyeceğimi bile bilmiyorum gerçi. Ama ben öldükten 2 hafta sonra cinler eğer ben sana söylemediysem bir mektupla bu kasanın varlığını haber verecekler.

Umarım evet demişsindir.

*Sevgiler, sevgilin, senin,
Harry.*

pansy mektubu kapatırken önüne, arkasına, başka gizli bir şeyler var mı diye bakar, sonra ağlamaya devam ederken elinde yüzüğü, ince, şık pırlantaya bakıyor, burnunu çekiyorken yüzüğü alarak parmağına geçirir, ve yutkunurken mektubun altında bir yazı belirir, pansy saldıırken ağlıyor, gözlerini silerek görüşünü temizlemeye çalışır;

Keşke bunu görebilseydim! Ah seni o kadar seviyorum ki! Bunu kendime nasıl ileteceğim?!

Orda olmalıydım Pansy, benim yerim orası, orda olmalıydım.

Lütfen yaşa, ve lütfen, lütfen beni unutma.

pansy ağlıyorken ondan nefret ettiğini kağıda bağırır, cevap çıkarken genç kadın boğulur

Ben de seni seviyorum. Bu numarayı Voldemort'tan öğrenmiştim. Ve sadece bir tane cevabım kaldı.

Pansy ağlıyor, eve böyle nasıl gideceğini düşünüyorken yüzüğü takamayacağı aklına gelir, genç kadın üzüntüyle yüzüğü çıkartıp sevgiyle kutuya koyarken cevap çıkar

*Gerçekçi sevgilim benim.
Seni seviyorum, hoşça kal.
Harry.*

"harry!"

pansy koridorda ilerliyor, kapıyı açarak içeri dalar, ve onun uyanmasına, sıçramasına, korkmasına aldırılmazken yatağa çökerek ona eğilir, dudaklarına yapışırken harry ne olduğunu şaşırılmış, geri düşüyordur, pansy onun üzerine çıkarak onu öpüyorken konuşur "korkunç bir adamsın sen! nefret ediyorum senden tanrım-" pansy tekrar onu öperken harry şaşkın, onu iterek konuşur

"neler oluyor-"

"sus potter-" ve eğilip onu tekrar öperken harry de uzanarak onu kendine çeker, pansy onun o olduğunu hayal ederek onu öperken fısıldar

"seni seviyorum harry.."

harry ben de derken pansy gözlerini açarak ona bakar, genç adam da ona bakıyordu, pansy onun kim olmasına kim karar veriyorsa ona teşekkür ederken ağlayarak ona eğilir ve tekrar öperken harry neler olduğunu soruyordu, pansy hiçbir şey derken ona sarılır, harry de ona sarılırken ikisi yan dönerler, pansy ağlıyor, onun beline sarılmışken sessizce ona ölmediği için teşekkür ediyordu, ve evet diyordu, evet kabul ediyorum..

ama harry duymuyordu.

Soundtrack

30 Seconds To Mars – The Kill

I tried to be someone else, but nothing seemed to change.

I know now, this is who I really am inside, finally found myself, fighting for a chance.

I know now, this is who I really am.

harry uyuduktan sonra pansy içi acıya acıya yataktan çıkmış, ve geri geri giderek odadan çıkıp kapıyı kapatmış, kendi odasına girerken sessiz, bir çekmeceyi açar, içinden siyah bir asayı çıkartırken ona bakarak fısıldar

"üzgünüm harry.."

ve genç kadın tek hareketle asayı kırar, elindeki iki parçaya bakarken gözleri dolu, kırık parçaları çekmeceye geri koyarak kapatırken harrynin odasından duyduğu haykırıyla başını kaldırır, ve koşarak o tarafa gider..

"harry!"

harry yataktan fırlamış, hızla ona dönerken pansy panikle ona bakıyordu, genç adam yutkunarak bağırır

"nerdeyim?! voldemort nerde-"

"harry sakın ol-"

"VOLDEMORT NERDE PANSY!"

"ÖLDÜ! öldü!"

o sırada diğerleri de gelmiştir, harry panikle yatağın diğer tarafında, onlara bakıyorken snape'e bakarak

"snape ne oldu? nerdeyim ben, eve giriyordum en son-"

"evden çıktın potter, gördüğün gibi-"

"nasıl çıktım?! ne old-"

"onu yendin, ve sağ çıktın potter.."

harry yumruk yemiş gibi ona bakarken

"nasıl? nasıl sağ çıktım? çıkamam-" genç adam diğerlerine dönerken hepsi ona bakıyordu, harry gerileyerek cama dayanır ve yere çökerken gözlerini kapatır, elleriyle başını kapatırken ron fısıldar
"nasıl oldu bu, uyuyord-"
"asasını kırdım.."
snape ona dönerken genç kadın konuşur
"benden kırmamı istemiş-"
harry hızla başını kaldırıp ona bakarken pansy ona döner ve
"mektubunu okudum.."
harry tanrım derken ona bakıyordu, pansy de sessizce ona bakarken genç adam dudaklarını ısırarak önüne eğilir, ve buna inanmadığını, bir kabus olduğunu kendine tekrarlayıp dururken diğerleri kıpırdamaz..

"harry-"
harry onun elini iterken pansy sessiz, geriler, genç adam kalkarken konuşur
"bu saçmalık.. aklımla oynuyor, bu da bir sınav, asam nerd-" genç adam cebinde asasını bulamazken snape mırıldanır
"gerileyin-"
diğerleri neden diyemezken harry bir an sonra asası bir lanet fırlatır, snape kendisi karşı koyarken hermione bağırarak geriliyordu, ron onu kolundan tutup çekerken pansy yere alçalmıştır, harry ve snape birbirlerine bakıyorken genç adam konuşur
"hiçbir zaman beni geçemedin, çekil snape-"
"bu sefer geçebileceğimi sanıyorum harry, geri çekil.."
harry hafifçe gülümseyerek diğer elini de savurur, pansy şoklar içerisinde, sevdiğini adamın açık bir şekilde işkence atmasını izliyorken snape de geri koyuyordu, bir an sonra hermione de fırlarken pansy ne yaptıklarını bağırır, ron kıpırdamıyordu, harry gerileyerek duvara çarparken hermione bağırır
"harry bu gerçek! gücünü toplayamıyorsun, toplamayı unuttun!"
harry reddederken ron öne çıkarak konuşur
"harry voldemort senin aklına giremiyor, hiç giremedi, bize bilmediği şeyleri sor-"
"saçmalama ron-"
"sor dedim-"
"7. sınıftaki kız kimdi?" ron derhal yapıştırır
"ismini söylemedin!" harry sessiz, ona bakarken ron devam eder
"söylemedin! her şeyi anlattın, ormanda, gölde, devamlı beraber takıldınız, ama ismini söylemedin harry.."
harry sessiz, yutkunurken fısıldar
"mektupta ne yazıyordu?"
diğerleri kaşlarını çatarken pansy anlamış, cevaplar
"gizli kasalar, üç ev, kütüphaneler, yüzü-"
"tamam.. tamam."
genç adam yere çökerken ellerini kaldırmış, susmalarını söylüyordu, gözleri kapalı, başını dizlerine dayarken ellerini bir daha kaldırır..

tamam.

pansy yerde emekleyerek ona ilerler ve
"harry.."
harry onun fısıltısına başını kaldırırken yeşil gözleri dizlerinin hemen üstündedir, ona bakarak fısıldar
"korkuyorum.."
pansy uzanarak onun saçlarını alnından çekerken cevaplar
"biliyorum hayatım.. biz burdayız.. ve geçti.."
harry ağlamak üzere, başını yine dizlerine kapatırken pansy sonunda onun yanına gelebilmiş, ona sarılırken harry soluna devrilerek ona dayanır, pansy dizleri üzerinde, ona

sarıyorken başını öper, ve geçeceğini, burda olduklarını, hiç gitmeyeceklerini söylerken harry onun beline tutunmuş, saklanıyordur..

korkuyordur.

snape yatakta oturmuş, hermione yanında, genç adamın omzundaki *yarıkları* iyileştiriyorken harry pansynin boynuna üzgün olduğunu fısıldar, pansy yüksek sesle harrynin özür dilediğini söylerken snape başını sallar, ron konuşur
"suçun yok dostum.. panik olmuştun.."
harrynin yeşil gözleri pansynin kollarının arasından onları izliyorken genç adam cevap vermez, hermione mırıldanır
"şimdi ne olacak? asanın kırılması belki de voldemortun onun üzerindeki etkisini biraz kaldırmıştır, şu anki bilinç durumu şimdiye kadarki en ilerisi.."
snape bakışları yerde, haliyi inceliyorken bir süre cevap vermez, ama bir an hızlı bir nefes alırken hermione özür dileyerek daha dikkatli davranır, genç adam konuşur
"muhtemelen asaya bağlı bir serbestlik var evet.. ama bu noktaya şu anda gelebildiyse, bu daha sonra tekrar gelebileceği anlamına gelir.."
pansynin tutuşu gevşerken harry asılır, genç kadın onu tekrar sıkarken başını öper ve sonra snape'e dönerek sorar
"nasıl yani? iyileşebilir mi diyorsun?"
"artık iyileşeceğine dair bir umudum var evet.."
bunu duyan hermione donarken ronun da gözleri büyümüştür, pansy gülümseyerek harrye öner ve konuşur
"duydun mu harry? iyileşeceksin.."
"iyileşebilece-"
"iyileşecek severus.. değil mi harry?"
harry bilmediğini söylerken pansy ondan geri çekilir, genç adam ona uzanırken pansy hayır diyerek ona bakıyor, konuşur
"iyileşeceksin harry.. şu anda kafan yerinde, ve buna sen karar vermelisin-"
"pansy onu zorlama-"
"hayır zorlayacağım.. bilmiyorum diye kayarsan ne olur? döneceğim dedin, döndün.. yine söz ver-" harry bakışlarını kaçırırken pansy onun çenesini yakalar ve kendine baktırarak konuşur
"ben seni boşuna mı sevdim? ha?"
harrynin bakışları bunu duyunca değişirken pansynin gözleri kararlıdır, devam eder
"geri gelmeyeceksen boşuna bebek bakıcılığı yaptırtma bana, söz verdiğim gibi gider yeni bir koca bulup çocuklar yaparım, anladın mı?" harry ona bakarken pansy de ona bakıyordur, fısıldar
"ama ben seni seviyorum.. ve döneceğim dersen, bekleyeceğim harry.."
harry yutkunarak bakışlarını eğerken pansy de ona bakıyordur, genç adam fısıldar
"söylememle olma-"
"olur! söylemekle geri dönemem dedin, ama döndün-"
"ama bu savaş değil ki-"
"değil, daha kolay, harry bugün beni öldürüyordun nerdeyse-"
genç adam hızla başını kaldırır, pansy gülümser
"mektubunla.." harry dikleşerek kaçmaya çalışırken pansy onu yakalar ve
"ölmüş olsaydın, ve ben o mektubu okusaydım ne hale gelirdim biliyor musun sen?"
"seni üzmem istemedim-"
"biliyorum, ama şimdi ben dönmeyeceğim, aptal boş bir adam olacağım dersen üzersin! o zaman ölürsün!" harry hızlı nefesler alıyorken hermione onu korkuttuğunu fısıldar, pansy harrye bakıyor, konuşur
"korkmuyor.. o benim karşımda korkmaz.. değil mi? kral o.."
harry bunu duyunca dudaklarını ısırırken pansy sevgiyle onun yüzünü, saçlarını, omuzlarını okşarken fısıldar
"iyileşeceksin harry.. biliyorum.. sen de söyle.. neleri başardın, bu daha zor değil.."
harry başını sallarken pansy onun yüzünü tutarak kaldırır ve ona bakarken

"iyileşecek misin?"

"deneyeceğim-"

"deneyeceksin.. işte benim harrym.." ve uzanıp ona sarılırken harry de ona sarılır, genç adam onu kendine çekerek sıkarken diğerleri sessizdir, harry fısıldar

"bilmiyorum, korkuyorum-"

"biliyorum hayatım, ama ben burdayım.. bu sefer ben burdayım.."

ve onun yanağını, şakağını öperken dudakları dudaklarını bulduğunda ikisi de dururlar, genç adam sessizce ona eğilirken pansy de hızla ona dikleşir, ve ikisi öpüşürlerken ron genzini temizleyerek kalkar, snape mırıldanır

"pansy, bu akıllıca değil.."

pansy cevap vermezken snape mırıldanır

"her an gidebilir-"

ron genç adamı kolundan tutup çıkartırken hermione de eşyaları alarak onları takip eder, ve kapıyı arkasından çekerken pansy ve harry duymamış, öpüşüyorlardır..

Soundtrack

Saybia – The Second You Sleep (Stay)

I stay

To watch you fade away

I dream of you tonight

Tomorrow you'll be gone

It gives me time to stay

To watch you fade away

I dream of you tonight

Tomorrow you'll be gone

I wish by God you'd stay.

kapı kapandıktan sonra kim bilir ne kadar süre geçmiş, ama ikisi de umursamıyorlarken gece onlarıdır, dünya onlarıdır, birbirlerini öpüyorlarken genç adam gerileyerek fısıldar

"snape haklı, bu kötü bir fikir-"

ama pansy tekrar ona uzanırken cümlesini bitirmesine izin vermez, harry çaresiz, güçsüz, onu öperken genç kadının tadı o kadar özlediği bir şeydir, ki, sanki asırlar geçmiş gibidir, ama ölmemiş, hala sıcak ve hala onundur, harry onun saçlarını yakalamışken daha kararlı, başını çekerek konuşur

"pansy yapmamalıyız, şoka girer ölürüm-"

pansy tekrar ona uzanırken harry inleyerek gözlerini kapatır ve onu kendine çekerken ikisi birbirlerinin üzerine çıkarcasına dikleşiyorlar, gece ışığının vurduğu camın önünde öpüşüyorlarken pansy kollarını onun boynuna dolamış, nefesleri hızlı, birleşik, genç kadının umrunda değil, *artık değil*, sevgilisini, *sevgisini* istiyor, onu öpüyorken harrynin arzusunun, sevgisinin ona bastırıldığını duyarken gözlerine yaşlar hücum eder, genç kadın onu sıkıca tutarak öperken geri çekilir ve saçlarını sımsıkı tutmuş, köküne kadar çekiyor, ağlayarak konuşur

"ne kadar aptalsın biliyor musun potter! ölebilirdin, ve böyle olamayabilirdik!"

harry ona bakıyorken nefes nefese, nefesini yutarken pansy ağlıyor, fısıldar

"seni seviyorum.. ve lütfen geri dön, bunu söylemekten bıktım resmen.."

harry hafifçe gülerken uzanarak onu yakalar, ve dudakları birleşirken genç adam fısıldar

"burdayım.." ve onu tekrar öperken pansy de onun yüzünü tutuyor, genç adam sonunda dikleşmiş, onu biraz geriye yatırırken tutuyor, öpüyorken o da dışarıyı umursamıyordur,

kafasını umursamıyordur, içini bilmiyordur, ama umursamıyordur, sevgilisini öperken

ikisinin elleri her yerededir, pansy onu öperken ağızları birbirinden ayrılmıyor, fısıldar

"harry bu bitince gideceksin-"

"biliyorum-"

"uzun sürsün, elimde bir bu kalacak-"

harry ona uzanarak sustururken dikleşir ve genç kadını da kaldırırken ikisi geriliyorlar, yatağa geldiklerinde dururlar, harry bir adım geri çekilerek ona bakarken yutkunarak fısıldar

"bu gerçek olamaz.."

pansy gözlerinde yaşları, ona bakarken harry tekrar ona bir adım atar ve genç kadının bluzunu kaldırıp çıkartır, geri atarken pansy onun t-shirtünü kaldırıp çıkartır, ikisi birbirlerine uzanırlarken harrynin elleri siyah sütyeni çözüyordur, pansynin parmakları pantolonu açıyordur, ikisi dans ediyorlarken birkaç saniye sonra yatağa düştüklerinde pansy geriliyor, genç adamı da kendisiyle birlikte yukarı doğru çekiyorken harrynin dudakları, elleri, kendisi her yerededir, izini bırakıyordur, pansy gözleri kapalı, buna inanamıyorken başı geriye atılı, yatağın demirlerini tutuyordur, fısıldar

"harry.."

harry cevap olarak kendini ona dayarken pansy gözleri dolu, hızlı bir nefes alır, sağ elini demirlerden çekip onun sırtına indirirken harry üzerinde, ona bakıyordur, genç kadın gözlerini açarak ona bakarken konuşur

"günlerdir bunu bekliyorum.. evden çıkacaktın ve daha o dakikada orda seks yapacaktık.."

harry hafifçe gülerek ona eğilirken fısıldar

"benim daha o dakika için farklı planlarım vardı.."

pansy gülümseyerek geri uzanır ve yerden pantolonunu çeker, cebinden kutuyu çıkartırken harry görmüyordur, genç kadın yüzüğünü takarak geri döner, ve ona gösterirken harry hızlı bir nefes alır, genç kadın da gözleri dolu, gülümsüyorken harrynin bakışları onun gözlerine çıkar, ve genç adam fırtına gibi ona eğilirken ikisi ortada buluşurlar, pansy onu kendine çekiyorken yüzüklü eli onun saçlarına giriyordur, ikisi hızlı, *yine* zamandan çalışıyorlar, *yine* kendi hayatlarını yaşayamıyorlar, ve *yine* bir adım atıyorlarken harry onu öperek nişanlısının içine girdiğinde pansy inleyerek bir feryat kopartır, harry onun dudaklarını yakalamışken eli genç kadının başının altındadır, onun üzerine daha da çıkıyorken pansy diğer eliyle onu çekiyordur, daha yakın, daha yakın, bu yetmiyor, harry kendini ona itiyorken geri dönene kadar her şeyini ona vermek istiyordur, saklaması için, tutması için, pansy ağlayarak onu öperken bir an sonra ikisi de inleyerek geldiklerinde harry başını ona dayar, pansy onun alnını öpüyorken bir damla yaş düşüyor, genç kadının şakağından boynuna akıyordur, harry onu sevdiğini söylerken uykuya dalar, ve pansy ağlayarak onun gitmesini izler..

Soundtrack *William Joseph – Stella's Theme*

pansy sessiz, uyuyan genç adamı izliyorken dışarının ışığı üzerlerine vuruyordur, güneş doğmak üzeredir, bütün ev sessiz, *doğa* sessiz, sadece böcekler ve kuşlar ötüyordur, rüzgar hafifçe etrafı okşayıp geçiyordur, pansy sessiz, harrynin sırtını okşuyordur..

genç adam uyuyordur, huzur dolu, yorgun, kendisi gibi.. pansy parmağındaki yüzüğe bakıyor, başparmağıyla onun üzerinden geçerken sessiz, uzanarak genç adamın yanağını öper, ve onu sevdiğini söylerken dönerek kalkar, eşyalarını alarak giyinir, ve etrafı toparlar, sonra sessizce dışarı çıkıp kapıyı arkasından kapatır, meşe ağacından kapıyı izlerken bir an her şey daha hafif gelmeye başlar, ve genç kadın derin bir nefesle sola dönerek koridorda ilerler..

pansy merdivenleri inmişken snape bahçedeki beyaz masadadır, başını ona çevirir, genç kadın elleri kotunun ceplerinde, ona ilerlerken snape ayağa kalkar, pansy gözleri dolu, gülümsüyorken konuşur

"şoka girmedim.."

snape başını sallarken pansy elleri hala ceplerinde, ona dayanır, ve snape sessiz, onu omuzlarından sararken genç kadın ellerini çıkartıp onun beline sarılır, ağlamaya başlarken snape iç çekerek ona sarılır..

ron ve hermione aşağı indiklerinde pansy ve snape kahvaltıyı hazırlamışlar, masada konuşuyorlardı, ron ilerlerken mırıldanır

"uyumadınız mı?"

pansy hayır derken hermione oturuyordur, ron çayları doldururken hermione sorar

"nasıldı? yani, anla.."

pansy hafifçe gülerken cevaplar

"güzeldi.. yani, anla.."

hermione gülümseyerek ona uzanır ve kolunu sıvazlarken konuşur

"en azından bunu paylaşabilecek kadar kalmasına seviniyorum.. sana güç vermiştir.."

pansy başını sallarken ron bardakları koyuyordur, otururken mırıldanır

"ee, bugün ne yapacağız?"

pansy derin bir nefes alırken dikleşip burnunu çeker, ve içeri gidip çantasını getirir, içinden üç zarf çıkartıp onlara verir, ve otururken kahvaltısına başlar..

Soundtrack *Dario Marianelli - Dawn*

harry sessizce gözlerini açarken dışarda usul bir gökyüzü vardır, güneş yavaş yavaş gökyüzünü deliyordur, genç adamın yeşil gözleri kıpırdamıyor, dışardaki manzarayı izliyorken yatak sıcaktır, harry sessizce yan dönerken üzerinde dün gece yatarken giydikleri vardır, genç adam kendini çok yorgun hissediyordur, biraz daha uyumayı düşünürken o sırada aşağıdan tabak çatal seslerini duyar, ve sessizce dikleşirken yatakta, beyaz çarşafın ortasında oturmuş, dışardaki upuzun vadiyi, çiçekleri izler..

mektuplar okunmuş, gözyaşları akıtılmış, saklanmış ya da zaten hiç gelmemiş ama kalpler kırılmış, zarflara geri konulduktan sonra pansy konuşur

"hepinizin hesaplarına dün gece aktardım"

"pansy"

"aktardım, ve geri ödeyemezsiniz, red ilamı koydurdum.."

ron iç çekerken hermione sessizdir, snapese mektubunu zarfına koyuyordur, konuşur

"kütüphanemin anahtarını en kısa zamanda almayı istiyorum.."

pansy başını sallarken genç adam mırıldanır

"dumbledore'un akla dair çok kitabı vardı, belki işe yarar bir şey çıkar.."

pansy tamam derken hermione o anda black kütüphanesini hatırlar ve sevinçle

parmaklarını bükerek ellerini yumruk yaparken ron gözlerini devirir, pansy konuşur

"ev konusunda, evleri ben seçip anahtarları verebilirdim, ama bu harrynin size hediyesi olacak, lütfen gidin, seçin, ve bana kontratı getirin.."

ron derin bir nefes alırken pansy ona döner ve

"bu bağış değil.. bu, arkadaşınızın her şey için sizlere bir teşekkürü"

"ki biz ona teşekkür etmeliydik, o bize değil"

"sen zaten ona teşekkür ediyorsun ron.."

ron ona bakarken pansy çevreyi gösterir ve
"çevrene bak.. ne yaptık, ne kurduk.. ona her gün nasıl istediği dünyayı veriyoruz, sabrediyoruz, bekliyoruz.. ona *zaten* teşekkür ediyoruz.."
ron tamam derken pansy başını sallar ve diğerlerine döner, hermione sakindir, snape çayına uzanıyordur, bu tartışmanın bittiğini işaret ederken kahvaltı başlar..

harry merdivenleri inerken doğru giyinebilmiş olduğunu umar, ve çatal bıçak seslerine daha da yaklaşırken bahçedekiler usul seslerle konuşuyorlardır, harry bir an kafasını uzatmış, hepsinin ismini hatırlamaya çalışır, snape, ron, hermione, ve pansy..

genç adam pansy izlerken pansy bir şeyler anlatıyor, gülümsüyordur, ama harry onun ne kadar yorgun olduğunu okuyabiliyordur, genç kadın onun neyidir? arkadaşıdır her halde, hatırlamıyordu, ama adını hatırlıyordu, dün beraber domates yıkamışlardır, onu da hatırlıyordu, ve genç adam hafızasını kaybettiğini hatırlıyordu, bu önemlidir..

pansy bardağından bir yudum alırken genç adamı görür ve dururken harry saklandığı yerden çıkarak o tarafa ilerler..

harry o tarafa yürürken hepsi bu adamın bugün kim olduğunu merak ediyorlardır, genç adam bahçeye çıkarken rahatsızca gülümser ve
"günaydın.."

hepsi ilgiyle ona bakarken harry mırıldanır

"ben ah.. şey.. hepinizi dünden hatırlıyorum, ama bazı şeyleri yine unuttum.."

hepsi bunu duyunca afallarken hermione sorar

"dünü hatırlıyor musun harry?"

harry başını sallarken pansy zayıf bir sesle *neyi* hatırladığını sorar, genç adam konuşur

"hafızamı kaybettiğimi ve adımları.. harry.. sizlerin adlarını.. ama *kim olduğunuzu* unuttum, üzgünüm.."
hermione ıslık ıslık gülümserken ron da inanamıyordu, snape'e bakar, genç adam mırıldanır

"belki de sabitlenmişizdir.."

harry anlamamışken snape ona bir iskemleyi işaret eder, harry beşinci iskemleye oturarak masayı tamamlarken ron ona çay koyuyor, hermione bir dilim kızarmış ekmeğe veriyordu, snape konuşur

"2 haftadır gel-gitlerle yaşıyordun harry, hafızan her gün değişim gösteriyordu, ama ilk defa bir gün öncesini hatırlıyorsun, bu iyiye işaret.."

harry ona bakarken sorar

"sen doktorum musun?"

snape sayılır derken harry başını sallar, ekmeğini alırken konuşur

"iyiye güzel.. kafamda çok şey yok çünkü.."

hermione gülümseyerek pansy dönerken genç kadın sessiz, çatalını arayıp bulan ve eline alarak peynirini kesen harry izliyordu..

hermione bardağını indirirken konuşur

"bugün şeye gideceğiz.. ah.."

harry ekmeğini ısıtırken ilgiyle ona bakıyordu, konuşur

"söyle, anlamam nasılsa.."

hermione hafifçe gülümserken cevaplar

"tetiklenmeni istemediğim için temkinli konuşuyorum harry.."

"tetiklensem ne oluyor?"

"hafızanda kayma yaşıyor, ve sifıra dönüyorsun.."

harry anladığını söylerken ekmeğine geri döner, ron arkadaşının uysallığına kendini alıştırmaya çalışırken pansy konuşur

"size söylediğim konuyu unutmayın, en kısa sürede kontratları bana getirin.. bu konuyu unutmayacağım, erteleyemezsiniz.."

hermione tamam diyerek başını sallarken mırıldanır
"hep iki katlı, kahverengi bir evim olsun istemişim.."
harry ona gülümserken konuşur
"benim evim çok güzel, değil mi? her tarafı cam.. sınır yok.. karanlığı sevmiyorum..
pansy, ben normalde de karanlığı sevmez miydim?"
pansy sevmezdi derken harry gülümseyerek diğerlerine döner, sonra bardağına
uzanırken içer ama sıcak onu yakarken genç adam feryat ederek bardağı uzaklaştırır,
biraz dökerken snape bardağı onun elinden alıyordu, harry konuşur
"sıcakmış-" ron çay çünkü derken harry ona bakar, genç adam yüzü o anda kıpkırmızı
olurken konuşur
"özür dilerim.. uyarmalıydım.. benim hatam.."
harry önemli değil derken üzerini siliyordu, ron arkasına yaslanırken diğerlerine bakar,
hepsi bu kadar basit uyarıları dahi yapmaları gerektiğini anlıyorken harry çaydan
hoşlanmamıştır..

Soundtrack *Mandy Moore - I'll Always Remember (Cry)*

*I'll always remember
This was late afternoon, it lasted forever
And ended so soon.
You were all by yourself, staring at a dark grey sky,
I was changed.*

herkes işine gitmiş, pansy birkaç gün sonra üç kontrat imzalamış, harry potter 3 ev daha alıp tapuları onlara vermiştir..

günler yavaş yavaş geçiyorken harry genel olarak 'boş adam harry' olarak yaşıyordu, her gün bir şeyler öğreniyor, çay sevmiyor, ve artık salatayı hazırlayabiliyordu.. pansy onun bu minik adımlarından bile mutluluk duyuyor, her gün ona yeni bir şeyler öğretmekten zevk alıyordu, çünkü harryle birlikte o da öğreniyordu: mesela neden domatesler kırmızıdır, çiçekler nasıl güneşe dönerler, neden her gün sulamak gerekir, niye bu yemekleri bu saatte yeriz, ve bunun gibi şeyler..

arada sırada kriz anları da oluyordu, harry bazı günler tamamen sıfır kalkıyordu, bazı günler nerdeyse kendi oluyordu.. sıfır günler pansy için en zoruyken, nerdeyse kendi gibi olduğu günler de onu oldukça zorluyordu, çünkü o harry her şeyi kolay kolay kabul etmiyordu, bilgi talep ediyordu, ve inandırıcı şeyler istiyordu..

harry, nerdeyse kendi gibi olduğu günlerde onunla nerdeyse kendi gibi yaşıyordu, öpüşüyorlar, sarılıyor, dans ediyorlardı, ama hayır, pansy onunla birlikte olmuyordu, olamıyordu, bu onu üzüyordu..

genç kadın her seferinde 'yarın' diyordu, ve harry yarın orda olmuyordu, harry yarın orda olmayacağını bilmiyordu, ama pansy yapamıyordu..

bazen uzanıp genç adamı öpmek, doya doya öpmek istiyordu, ama bunu da yapamıyordu.. harry kendi gibi olduğunda onu öperse genç kadın karşılık veriyor, ama hiçbir zaman daha derinleşmiyordu..

boş harry ise daha farklıdır.. onunla aralarında cinsellik yoktur, ikisi beraberdirlere, ve pansy bu adamla arkadaşlık etmekten hoşlanıyordu, harrynin kendisini ona bıraktığını biliyordu, ve ona iyi bakmaya kararlıdır.. nişanlandıkları gece pansy onun bilerek kendini

teslim ettiğini biliyordur, ve bir günü, harynin nişanlandıklarını bir daha unutmayacağı o günü bekliyordur..

günler, haftalar, aylar akıp giderken hary bir gün evde pansyi arıyor, ona uyandığını söylemek istiyorken genç kadını arka bahçenin basamaklarında oturmuş, sırtı ona dönük, omuzları titriyor bulduğunda eli trabzanda, durarak ona bakar..

"pansy?"

pansy hızla dikleşerek eliyle yüzünü silerken saatine bakar ve

"harry.. erken uyanmışsın.."

harry onun arkasında, onun yanına yürüyorken konuşur

"saatli mi uyuyorum?"

pansy hafifçe gülerken başını eğmiş, saçlarıyla yüzünü gizleyerek sakinleşiyordur, hary ayakta, ona bakıyorken genç kadın dikleşerek ona döner, ve gözleri şişmiş, yanakları nemli, ama yine de 'ağlıyordun sen!' denilemeyecek bir durumda, ona bakarken hary ona bakıyor, konuşur

"ağlıyordun.."

pansy hafifçe gülerken önüne dönerken cevaplar

"hayır, ağlamıyordum.."

"evet, ağlıyordun.. neden ağlıyorsun?"

pansy cevap vermeden önlerinde uzanan vadideki akşamüstüne bakarken hary cevap bekliyordur..

pansy derin bir nefes alırken mırıldanır

"ağlıyorum, ama iyiyim.. gerçekten.. hadi gel yemeği hazırlaya-"

ama hary ona bakıyorken genç kadın kaçamayarak önüne döner, ve yutkunurken ileri bakarak konuşur

"bugün doğum günüm.."

harry onun yanına otururken sorar

"doğum günlerinde ağlanır mı?"

pansy hafifçe gülerken ona dönerek

"evet demeyi isterdim, ama genelde ağlanmaz.. yaşlanan kadınlar ağlayabilir gerçi.."

harry ona gülümserken cevaplar

"sen yaşlanmıyorsun.. dün de bu kadar güzeldin.."

pansy bir an ona bakarken hary önüne döner, pansy de önüne dönerken konuşur

"hüzünlendim sadece.. o kadar.. iyiyim ama, düzeliri-"

"beni mi hatırladın?"

pansy başını eğerken hary dönerek ona bakar..

"beni hatırlamış olmalısın.. gözlerini kaçırdığına göre.."

pansy kendini açıklayacakken hary gülümseyerek konuşur

"pansy, sakin ol.. neydik bilmiyorum, ama arkadaş olduğumuz kesin.. ve beni özlemen de güzel, ama bak, ben burdayım.. ve doğumgününü kutlarız, gerçekten.."

pansy ona bakıyorken genç adam gülümser ve

"neyi hatırladın, söyle.. bir şey mi yaptım sana? özel bir şey mi aldım?"

pansy önüne dönerken hary mırıldanır

"söyle hadi.."

pansy hafifçe gülümserken cevaplar

"bana zambak verirdin hary.. hafızanı kaybettiğinden beri bana hiç zambak gelmedi.."

harry ona bakarken konuşur

"zambak hangisi? burda var mı?"

pansy gülümserken cevaplar

"bu bahçede bana aldığın zambaktan yok-"

"ne alıyordum-"

"barış zambağı.. burda yetişmezler, ancak ekmek gerekir.."

harry tühlerken pansy gülümser ve
"ben iyiyim, gerçekten.. sadece hatırladım ve hüzünlendim, o kadar.."
harry anlıyor derken mırıldanır
"en çok sen benimle zaman geçiriyorsun.. hala iyileşmemem seni üzüyor olmalı-"
"hayır harry böyle düşünme-"
"üzülmüyor musun?"
pansy onun dürüst yeşil gözlerine bakıyorken yalan söyleyemez
"bazen.. ama *bazen*.. bu adamı da seviyorum, seninle iyi arkadaş olduk.."
harry hafifçe gülümserken cevaplar
"bir gün benden bıkip gidersen diye çok korkuyorum.."
pansynin gözleri büyürken harry ona bakıyordur..

"harry o ne deme-"
"aynen o demek.. seni bazen bunaltıyorum biliyorum-"
"harry beni bunaltmıyorsun-"
"dün çatallar nerde dediğimde bunaldın pansy, daha önce kaç kere sordum-"
"olsun, önemli değil! yine sor, her gün sor, unutman senin suçun değil ki-"
"ama bazen çekilmez oluyorum-"
"olmuyorsun harry.. şu anda çekilmezsin ama.."
harry hafifçe gülümserken konuşur
"sadece.. gitmeden korkuyorum, kimse bana senin kadar dayanmaz.."
pansy ona bakarken cevaplar
"gitmeyeceğim harry.. söz veriyorum.. ne kadar bunaltıcı olursan ol.. ve lütfen, aklına takılan şeyleri beni sıkacağı düşünüp sormamazlık etme.. ben sana anlattıkça mutlu oluyorum, çünkü seni yeniden inşa ediyoruz, ve bu önemli.. en azından benim için.."
harry ona bakıyorken pansy konuşur
"benim için sormaya devam et.. olur mu?"
harry başını sallarken genç kadın gülümser, harry de gülümserken mırıldanır
"gülümsemek sana daha çok yakışıyor.."
pansy daha da gülümserken harry önüne döner, genç kadın bir süre daha onun profilini izlerken harry bir an sonra ona döner, ikisi göz göze gelirlerken harry bir şey soracak, ama bir an dururken ikisi birbirlerine bakarlar..

ikisi birbirlerine bakıyorlarken harry bir süre sonra sorar
"pansy senin ailen yok mu? kimse seni merak etmiyor mu?"
pansy geri çekilirken cevaplar
"yok.. ben de tek başımayım.. ikimiz de tek başımızayız.."
"güzel.." pansy ona bakar, harry gülümser
"yani, öyle değil-"
"anladım.." harry hafifçe gülerken pansy de gülümser, genç adam konuşur
"ben nasıl bir adamdım pansy? biraz anlatsana.. hiç anlatmıyorsun.."
"istersen anlatırım harry.."
"anlat lütfen, merak ediyorum.. çok farklı mıydım?"
"çok değil.. bu kadar uysal değildin sadece.. ama yine her şeyi sorardın, her şeyi bilmek isterdin, her şeyi kendin yapmak isterdin.."
harry gülümserken cevaplar
"bilsem, ben yapardım, ama bilmiyorum.."
pansy gülerken konuşur
"eski harry bilmeseydi de kendi yapardı-"
"ama tehlikeli.."
"evet, tehlikeli.. sen beni beklemelisin.."
"ki beklerim.." pansy ona bakarken harry de ona bakıyordur, genç kadın konuşur
"başka.. ikiniz de aynı büyük kalbe sahipsiniz, dikkatli, özenli.. çevresindekileri üzmemek istemeyen, narin.. sevdiklerini çok seven, nefret ettiklerinden bile mesafeli olan biri.."
"kimleri seviyordum? seni seviyor muydum?"

pansy gülümserken cevaplar
"biz iyi arkadaşlardık evet.. şimdiki gibi, biz dördümüzü en çok seviyordun.."
harry başını sallarken mırıldanır
"nefret ettiklerim var mı?"
"var, ama onlar geçmişte kaldı.."
"ne oldular?"
"öldüler.." harry kötü derken pansy başını sallar..

"çok farklı değilsiniz aslında, sadece geçmişi hatırlamıyorsun.. yoksa yine güçlü, yakışıklısın.."
harry gülümserken sorar
"yakışıklı mıyım?" pansy evet öylesin derken harry gülümser ve sorar
"beni beğeniyor musun peki? yakışıklı olarak?"
pansy ona bakarken gülümser ve
"evet harry.. benim zevkime uyan bir tipin var.."
"sen de çok güzelsin.."
"çok değil, ama güzelim eve-"
"çok güzelsin.." pansy ona bakarken harry de ona bakıyordur, genç adam mırıldanır
"bu kadar güzel olup kendini bana harcamanı sevmiyorum bazen.. ama sonra seni kimseye vermek istemiyorum.."
pansy ona bakıyorken genç adam uzanarak onun saçlarını kenara çeker, ama sonra bunu yapıp yapmaması gerektiğinden emin olamazken özür diler, pansy sorar
"neden özür diliyorsun-"
"sana böyle dokunmamalıyım belki-"
"nasıl?" harry bir an tarif etmeye çalışırken durur, sonra konuşur
"bir anda.. amaçsız.. dokunmak istediğim için.. bir amacı yok yani.."
pansy ona bakıyorken harry ona bakarak
"dokunabilir miyim?"
"herkese değil.. eğer biri ona amaçsızca dokunmandan hoşlanıyorsa ona dokunabilirsin.."
harry ona bakıyorken sessiz duruyordu, sessizce tekrar genç kadına uzanır, ve elini yanağına koyarken pansy ona bakıyordur, genç adam elini onun boynuna indirirken genç kadın sessizce yutkunur, harry hızla onun gözlerine bakarken elini yine de çekmez, o sırada zil çalarken pansy irkilir, harry elini çekerken kendine dayar, pansy ayağa kalkarken içeri girer, harry de onu takip eder..

snape ve pansy konuşarak yukarı çıkıyorlarken harry telefona gider, daha önce pansyi telefonu kullanırken görmüş, o da aynı işlemleri uygularken `ron'a basar, ve düşmesini bekler, diğer tarafta ron açarken onun sesini duyunca bir an delirir, ama harry sessiz olmasını söylerken devam eder..

akşam herkes gelmiş, yemek hazır, hermione sofrayı kuruyorken zil çalar, harry açacağını söyler ve giderken ron kapıdadır, iki elinde iki büyük kutuyla girerken konuşur
"bu saatte dükkan bulmak ne kadar zor biliyor musun sen-"
"nerden bilebilirim? dükkan nedir?"
ron boşvermesini söylerken ikisi yukarı çıkarlar..

yemek bitmiş, pansy kalkıyorken birden ışıklar söner, pansy geri otururken konuşur
"harry korkma, elektrik gitmiştir-"
"korkmuyorum.." pansy onun elini bulup tutarken neden diğerleri kalkmıyordu, o sırada bir anda masada mumları yanar ve büyük çikolatalı bir pasta ile 4 paket görünürken pansynin gözleri büyür, hepsi gülümserken, snape bile gülümserken pansy harrynin elini sıkıyordu ama farkında değildir, harry gülümser..

"ne ara, nerden bili-"
"harry aradı beni gündüz-"
pansy harrye dönerken genç adam gülümser, genç kadın diğerlerine geri dönerken ron gülümseyerek konuşur
"ve burdayız işte.. üfle hadi, açım-"
"daha yeni yedin-"
"çikolata istiyorum, üfle.."
pansy gülerek üfler ve sonra dikleşirken konuşur
"daha önce hiç pasta üflemedim.."
hermione 'a-a?' derken genç kadın başını sallar
"slytherinde öyle adetler yoktur, draco sevmezdi.. ipek bir fular gelirdi ve biterdi.."
diğerleri gözlerini deviriyorken harry draconun kim olduğunu bilmiyordur, ama pansynin mutluluğunu bozmamak için sormaz..

pansy küçük kutuyu açar, ve içinden çıkan tüpteki iksire bakarken snape'e bir bakış atar, genç adam mırıldanır
"dönemlerinin sancılı geçtiğini duydum.."
pansy hermione'ye dönerken genç kadın 32 diş gülümser, harry ne dönemi derken ron boşvermesini söyler, harry boşverirken pansy teşekkür ediyordur, snape başını sallarken pansy diğer pakedi açar ve bir yemek kitabı bulurken gülerek rona bakar, genç adam sırtırken bencil olduğunu tekrar vurgular, pansy kitabı onun kafasına vururken üçüncü pakete uzanır ve açtığında gülümser, hermione'ye dönerek teşekkür ederken harry ne olduğunu anlamamıştır ama pansy memnundur, dördüncü pakete uzanırken harry gerilir, pansy bir an ona bakar, ve merakla pakedi açar, sonra dururken harry ona bakıyordur, genç kadın sessiz, önündeki kutuda duran çiçeklere bakar..

"harry bu.. teşekkür ederim.."
harry ona bakıyorken diğerleri iş yaratarak kalkar ve çıkıp bir yerlere giderler, pansy genç adamın elini tutarken konuşur
"ben ciddiğim.. bu çok ince bir şey.. ve sağol.."
harry ona bakıyorken cevaplar
"aynı etkiyi vermiyor, biliyorum.. ama yine de, zambaksız bir yıl olmasın istedim.."
pansy gözleri dolu, gülümserken tekrar teşekkür eder, harry başını eğerken ellerine bakıyordur, baş parmağıyla onun elini okşarken pansy onu izliyordur, genç adam onun elini kaldırıp hafifçe öper, sonra ona geri verirken konuşur
"iyi ki doğdun pansy.. sen olmasan ne yapardım bilmiyorum.."
pansy gülümserken cevaplar
"sen olmasaydın ben ne yapardım harry?"
harry hafifçe gülümserken pansy uzanıp onu yanağından öper, ve sonra kalkarak geriye bu gece onun yıkamayacağını bağırırken harrynin yanağı yanıyordur, ama genç adam neden, bilmiyordur..

pansy bir hafta sonra sabah, bahçeye çıkarken yüzünü buruşturur, hermione ne olduğunu sorarken genç kadın mırıldanır
"severusun iksirini kullanmaya başladım, iğrenç bir tadı var.."
"işe yarıyor ama.."
pansy göreceğiz derken hermione diğer iki erkeğin arkasından ona hoşça kal der ve cisimlenerek okula belirirken pansy tabakları alarak geri dönüyordur, o sırada harry aşağı iner, ona gülümserken pansy onun her sabah gülümseyerek merdivenleri dönmesine alışmış, o da gülümserken mutfağa girer, genç adam onun arkasından yürürken konuşur
"pansy, bir şey soracağım.."
pansy evet derken tabakları lavaboya koyuyordur, harry arkada mırıldanır

"bu sabah kalktığımda adını bilmediğim bir parçam oldukça sertti.. neden?"
pansy lavabodaki tabaklara bakakalırken harry arkasında sanki 'tırnağım kırıldığında niye canım acımadı' diye sorduğu kadarki normal, cevap bekliyordur..

pansy bir umut, dönerken sorar

"neren sertti harry? kafan-"

"hayır burası-" genç adam gösterirken pansy yavaş bir nefes alır, ve bunu nasıl anlatacağını düşünürken harry ona bakıyordu, genç kadın bezi kenara bırakır ve yürürken arka bahçeye çıkar, harry de onu takip ederken mırıldanır

"hasta mıyım? terlemiştim bir de.. sıcağı oda.."

pansy hayır hayır derken oturur, harry de oturur, pansy konuşur

"konuştuğuna göre, geçti-"

"evet, korktum, korkunca geçti sanırım, her gün korkmalı mıyım?"

pansy hafifçe gülerken cevaplar

"hayır.. harry, o organın-"

"adı nedir?"

"penis.." harry penis derken pansy devam eder

"sende, ronda ve snape'de var.. bütün erkeklerde var.. ama bende öyle bir kabartı görmedin, değil mi?"

harry hayır derken pansy bir an içinden onun ne ara incelediğini sorar ama konuşur

"çünkü bizlerde, kadınlarda penis yoktur-"

"sizde ne var-"

"başka gün anlatırım.."

harry tamam derken pansy devam eder

"erkeklerin penisleri bazen sertleşir-"

"neden ama-"

"heyecanlandığında olabilir.. korktuğunda da bazen olabilir, neden korktuğuna bağlı.."

harry dikkatle onu dinliyorken genç kadın düşünceli, mırıldanır

"hani bir hafta önce durup dururken dokunmak diye bir şeyden bahsetmiştin, hatırlıyor musun?"

harry bir süre düşündükten sonra başını sallar, pansy konuşur

"işte, bazen bir erkek o duyguyu çok yoğun hissettiğinde, penis sertleşir.."

harry hııııııımlarken yeni soru gelmek üzeredir, pansy görüyordur, genç adam konuşur

"nasıl geçer peki? korkmalı mıyım-"

"hayır harry.. öyle bir durumda erkek ya dokunmak istediği kişiye dokunur, ya da kendi kendine dokunur.."

harry kaşlarını çatarken pansy sıkıntılı, konuşur

"bunları sana ben anlatmamalıyım, ben erkek değilim-"

"başkasını istemiyorum-"

"ama ron sana daha iyi anlatır, ya da snape, gerçekten, aklında ne varsa sor-"

"istemiyorum.."

pansy iç çekerek ona bakarken harry konuşur

"bu önemli bir şey benziyor.. ve ben bir tek sana öyle dokunmak istiyorum, o yüzden sen anlatmalısın.."

pansy ona bakarken sorar

"bana dokunmak mı istiyorsun?"

harry başını sallarken ona bakıyordu..

pansy ona dönerken kitapları uzatır ve

"okumayı bugün de hatırlıyorsun, değil mi?"

harry evet derken genç kadın ona iki ince kitap vermiştir, harry teşekkür ederken pansy başını sallar ve

"ben bahçedeyim.."

harry tamam derken genç kadın kendine bir çay koyarak bahçeye ilerler, mektupları ve hermionenin öğrencilerinin ödevlerini okumaya başlarken harry de kitaplarıyla birlikte kanepeye gider..

pansy kaç ödevi rezil bir şekilde okuduğunu bilmiyorken harry bahçeye çıkar, genç kadın başını kaldırıp ona bakarken genç adam elleri ceplerinde, mırıldanır

"öğrendim.."

pansy ona bakmaya devam ederken genç adam devam eder

"her an her istediğime dokunamam.. arzulamam.. duygularımı kontrol altına almam lazım.."

pansy dikleşerek ona bakarken harry konuşur

"yetişkin bir erkeğim, her ne kadar öyle gözükmesem de-"

"harry hayır öyle düşünme-"

"ben öyle düşünüyorum.. çocuk gibiyim, bir şey bilmiyorum, sana en sorulmaması gereken şeyleri sormuşum demin-"

"bilmiyordun-"

"evet, *bilmiyordum*.. cinsellik benim için kolumdaki yara kadar normal bir şey, ama senin için değil, bunu öğrendim-"

"harry cinsellik benim için de doğal-"

"değil pansy-"

"öyle harry-"

"açıp gösterir misin pansy?"

genç kadın bir anda donarken harry ona bakarak konuşur

"değilmiş, değil mi? ama ben sen sorsan açıp gösterebilirdim.. hala yaparım.. çünkü ben bilmiyorum.."

genç adam ona hafifçe gülümser, ve sonra dönerek eve girerken pansy arkasından bakar..

harry ön bahçede, nerden geldiğini bilmediği sütü ve ekmeği alırken pansy o tarafa geliyordu, konuşur

"harry, çevrendeki tek kadın benim, ve benden etkilenmen doğal, bundan kaçma-"

"ne yapacağız o zaman?"

pansy elinde ekmeğe ve süt tutan adama bakarken bilmediğini söyler, harry onu geçerek mutfağa giderken konuşur

"benimle kitaptaki şeyleri yapar mısın? sanmıyorum, o tip şeyleri insan sevdiğiyle yaparmış.."

"onlar sadece kitap harry-"

"doğru değil mi?"

pansy susarken harry gülümser ve

"ben iyiyim.. sadece en azından neden sen bana dokununca yandığımı anladım, bu doğalmış.."

pansy ona bakarken harry ne söylediğinin farkında değildir, gülümser, genç kadın yutkunurken geriler ve gülümser, merdivenleri çıkarken harry ekmeğe ve süte döner..

snape pansynin onu çağırmasıyla onun yanına cisimlenmiş, sorar

"ne old-"

"severus bunu yapamam.. bana ilgi duymaya başladı,-"

"ve?"

"ve ne? ben onu sevmiyorum ki, yani arkadaş sadece-"

"sakın ol önce.."

pansy derin bir nefes alırken olanları anlatır, snape dinler..

"bence tam tersi, biz gitmeliyiz, ve siz ikiniz kalmalısınız-"

"ne, severus-"

"hayır, bu kararım kesin.. ron ve hermione'ye de söyleyeceğim.. o evleri boşuna almadık zaten, potter kullanmamızı isterd-"

"severus bunu yapamazsın-"

"yaparım, ve yapıyorum.. git ve ona karşı dürüst ol."

genç adam yok olurken pansy iç çekerek duvara bakar..

pansy odasında kim bilir daha kaç saat oturmuş, dışarı çıkmamışken harry aşağıda bir şeyler yapıyordur, yine o birkaç saatin sonunda pansy kapıda onun tıkırtısını duyar

"pansy, iyi misin?"

genç kadın cevap vermezken harry kapıyı açıp içeri girer, ve yatakta yatmış, tavana bakan kadına bakarken durur, sonra ilerlerken pansy konuşur

"harry, benim durumum karmaşık.."

harry ne gibi derken pansy yan dönerek ona bakar ve

"sana hep dürüst oldum.. yine olacağım.."

harry ona bakıyorken genç kadın derin bir nefes alır..

Soundtrack *Cristian Castro – No Hace Falta*

"sen bana karşı cinsel şeyler hissediyorsun, çünkü bu hem bilinçaltında var, hem de çevrendeki tek kadın benim, öyle bakma bana.."

"seninle ben harry, sen hafızanı kaybetmeden önce çok yakındık.. çok yakındık.. o kitaptaki şeyleri yapıyorduk.."

harry hızla yutkunurken genç kadın başını sallar ve yatakta dikleşirken oturuyor, ona bakarak konuşmaya devam eder

"ve sizin aranızdaki farkı ben görüyorum.. ben öbür harry'e aşığım.."

"ama bana değilsin-"

"evet, değilim.. ama seni seviyorum harry-"

"anladım.."

genç adam kalkarken pansy onun bileğini yakalar, harry ona dönerken pansy ona tutunarak dikleşir ve yataktan iner, önünde dururken ona bakıyor, konuşur

"çok üzgünüm.. seni kırmayı hiç istemem-"

"beni kıracak bir şey yapmadın, ben senden bir şey istemedim-"

"ama isteyecektin.."

harry ona bakarken pansy konuşur

"merak ettiğini biliyorum.. merak dışında da, bana dokunmak istiyorsun.. biliyorum.."

harry ondan gerilerken pansy kaşlarını çatar, genç adam mırıldanır

"sertleştiğimde gizlemeli miyim?"

pansy sessizce yutkunurken cevaplar

"harry bu o kadar kolay mı?"

harry ona bakıyorken anlamamıştır..

"ne bu kadar kolay mı-"

"hissettiğini söyleyebilmek.. ben söylesem deniz olur taşarız-"

"o ne demek-"

pansy iç çekerken devam eder

"beni tanıyorsun.. bilmiyorsun bile.. ama beni arzuluyorsun.. garipsemiyor musun?"

"ben başka bir harry bilmiyorum.."

pansy üzüntüyle ona bakarken genç adam konuşur

"seni üzmem istemezdim.. bilmediğim için sordum.. sormamı sen söyledin"

"ve sor zaten harry"

"ama şimdi aramıza bir duvar girdi.. bu duvar dün yoktu.."

pansy o duvarı yıkmak istiyorken ne yapacağını bilmiyordur, sonra ilerler ve genç adamı yüzünden tutup kendine çeker, dudaklarını bulurken harry şok, durur..

harry, pansy onu dudaklarından öperken öylece duruyordur, pansy onu daha önce de öpmüştür, ve genç adam o zamanlar alev alev olmuştur, şimdi nasıl bu kadar soğuk olabiliyordur bilmiyordur, pansy sessiz, onun dudaklarında asılı duruyorken bir an sonra çekilir, ikisi birbirlerine bakıyorken genç kadın dudaklarını ıslatır ve fısıldar

"bu öpüşmek harry.."

"her şeyi öğretecek misin?"

"istersen öğreteceğim.. aramızda o duvarı istemiyorum.."

"ama bu kendini paylaşmak.. bu fazla olmuyor mu"

"ben seni seviyorum harry.. ve sen beni istersen mutlu olurum.."

"ama *beni* sevmiyorsun"

"seni de seviyorum.. sadece şu anda onu *daha çok* seviyorum.."

harry ona bakarak bunu düşünüyorken o kimseyi pansyden daha çok sevmiyordur, ama doğru, o başka bir pansy tanımıyordur, genç adam sessizce başını sallarken pansy ona bakar, genç adam sessiz, fısıldar

"öpüşmenin bir farkı yokmuş.."

pansy hafifçe gülümseyerek onun ensesindeki saçlarının başlangıcını tutuyor, onun başını ayarlar, ve tekrar ona eğilirken harry farkı anlar..

harry onun dudaklarının dolaşmasını hissediyorken kirpikleri titreşerek kapanır, genç adam uzanarak onun omuzlarını tutarken hafifçe başını geri çeker, pansy ona bakarken bu adamın karşısında daha önce hiç bu kadar güvensiz olmamıştır, oysa bu adam öpüşmeyi bile bilmiyordur, harry fısıldar

"ben de öpüyor muyum"

"istersen evet"

"aynı bu şekilde mi"

"istediğin gibi.."

harry ona bakıyorken pansynin nefesleri hızlanmıştı, genç adam fısıldar

"beni ne kadardır öpmüyorsun?"

"2 yıl olacak.."

harry uzun derken fısıldar

"nasıl dayandın?"

pansy gülümserken cevaplar

"çünkü seni seviyorum.."

harrynin kalbi onun hiç tanımadığı bir adam için dolu kalbine kırılırken genç adam fısıldar

"şanslıyımış.."

pansy ona bakarken harry iç çekerek onun kollarından çıkar, ve dışarı çıkarken pansy arkasından bakar..

1 ay, bu sefer sessizlikle geçerken pansy delirmek üzeredir.. harry onu dışlıyordur.. istemiyordur.. pansy neden, bilmiyordur, aklını okumaktan da korkuyordur, ama öyledir işte: harry onu dışlıyordur..

artık çok soru sormuyor, günde birkaç genel şey soruyor, gerisini kitaplardan okuyor ya da biriktirip diğerlerine soruyordur, pansy onun minik bir deftere soru yazdığını bile görmüştür, ve bu onu üzüyordur.. harry onu adeta cezalandırıyordur, ama pansy ne yaptığını bile bilmiyordur..

sonunda, sıcak bir yaz günü, pansy duş almış, banyodan odasına giderken koridora çıkan harryle yüzyüze geldiğinde ipler kopar..

harry elinde bir kitap, yukarı çıkarken koridorun ilerisinde kapı açılır ve pansy bir havluya sarınmış, ıslak saçlarını tutuyor, onu görmeden koridora çıkarken genç adam onun omuzlarını, ıslak saçlarını ve bacaklarını görürken geriler, pansy önüne dönerek yürüyecekken onu gördüğünde irkilir ve
"harry.. geldiğini duymadım.."
"sen kapıyı açarken yukarı çıkıyordum.."
ve genç adam dönerek aşağı inecekken pansy atılır
"harry niye böyle yapıyorsun-"
"ne yapıyorum-"
"neden beni dışlıyorsun-"
"bir şey yapmadım pansy, aşağı iniyordum-"
"ama yukarı çıkmak için geliyordun, çıkıp inmek mi istedin?"
harry ona bakarak yalan söyler
"niye çıktığımı unuttum.."
ve pansy onun yalanını adeta *görürken* kendine engel olamayarak onun suratında bir tokat patlattığında harry geriler..

Soundtrack
Saybia – In Spite Of
In my mind
In the castle where I am the king
I will build up my arms
Until I cross my borders to conquer the world
On my one way crusade.

harry başını ona geri çevirirken pansy kızgın, tıslar
"bana nasıl yalan söyleyebilirsin-"
"yalan söylemedi-" bir tokat daha gelecekken harry nasıl yaptığını bilmeden onun bileğini yakalar, genç kadın ona bakıyorken diğer eli göğsünde, havlusundadır, harry konuşur
"git giyin-"
"niye, tahrik mi oluyorsun-"
"o ne demek bilmiyorum-" pansy ona bir adım atarken kendini ona dayar, ve gözlerine bakıyor, konuşur
"bu demek.."
harry gergin, ona bakıyorken onun sol, pansynin sağ eli havadadır, genç adam fısıldar
"benden ne istiyorsun?"
"niye beni dışlıyorsun-"
"çünkü sen benim düşündüğüm kadın değilsin-"
"o kimmiş-"
"benim! benim değilsin pansy!"
harry onun elini bırakıp onu iterken pansy ona bakar..

"o ne demek?!"
"aynen o demek! benim değilsin! şimdiye kadar benimsin, benim gördüğüm gibisin sanıyordum! ama değilmişsin, öbür harryi seviyorsun, hiç gelmeye-"
"öyle söyleme-"

"AMA ÖYLE! SEN ONU BU KADAR SEVERKEN BEN ONU GERİ GETİRİR MİYİM SANIYORSUN?!"

pansy şokla ona bakarken harry kızmış, konuşur

"ben buyum! şu anki adamım! kafam boş, ama yine de çalışıyor!"

pansy sessiz, ona bakmaya devam ederken harry dikleşerek mırıldanır

"kafamda bir dünya var pansy.. senin yarattığın.. ve ben orda kralım.. senin karşında bir kral gibi oluyorum, sana dokununca bir kral oluyorum.."

pansynin gözleri dolarken harry yine ne söylediğini bilmiyordur, ama ona aşkını itiraf ediyordur, genç adam devam eder

"lütfen ağlama.. ama anlayışlı ol.. olmadığım bir adamı sevmeni izleyemiyorum.. bana baktığında hep onun dönmesini istiyorsun, gözlerimde onu arıyorsun, artık görebiliyorum.. küçük, bilgisiz bir çocuğu eğitiyor gibisin.."

pansy bakışlarını kaçırırken harry mırıldanır

"ki öyleyim.. ama pansy, aynı zamanda 26 yaşındayım-"

"27-"

"her neyse.. ne zaman 27 oldum-"

"az kaldı.."

harry ohlarken mırıldanır

"her neyse.. kaç senedir böyleyim bilmiyorum bile, ama artık ben buyum pansy.."

pansy ona bakarken genç adam da ona bakıyordu, konuşur

"kabul etsen iyi olacak.. ben ettim."

ve onu geçerek bu sefer gerçekten merdivenleri inerken pansy çok rahat görebilmiştir, bu adam artık gerçekten çocukluktan çıkmıştır..

ve bu adam olarak kalacaktır.

birkaç gün sonra harry bahçede, ron'un öğrettiği gibi toprakları havalandırıyordu bir yandan toprakla uğraşmayı ne kadar sevdiğini düşünüyordu, güneş, açık hava ve serbestlik onun bu haliyle sevdiği kavramlardı, önceden neyi sevdiğini bilmiyordu, ama şimdi bunu seviyordu..

genç adam beli tekrar sallayarak toprağa gömer ve sonra çekerek kaldırır, yumuşak toprak havalandırırken genç adam çiçeklere dikkat ediyordu, o sırada pansy bahçeye çıkar, eğilmiş adam onu görmüştür, yere çöküp belin arkasındaki çıkıntılarla kökleri eşelerken pansy arkada ne yapıyordu bilmiyordu ama kulağı geridedir, tabak çanak sesleri duyduğunda onun mutfağa döndüğünü anlar ve sessiz, işine devam ederken aslında ona kötü davranmak istemiyordu, ama elinden bir şey gelmiyordu-

"yardım ister misin?"

harry yanında duran bacaklara döner ve yukarı bakarken konuşur

"iyiyim.."

pansy peki derken geriler ve eve dönerken harry gözlerini kapatarak iç çeker

"pansy.."

genç kadın ona döner, harry önüne dönerken konuşur

"çiçeklerin boyunlarını tutabilirsin.."

pansy geri dönüp yere diz çöker ve çiçekleri elleriyle kenara çekerken harry toprağı havalandırmaya devam eder, ama konuşmaz..

Soundtrack
Mandy Moore - I'll Always Remember (Cry)

pansy nerdeyse yana devrilirken harry omzuyla ona destek olur, genç kadın gülümserken ikisi narin çiçeğin kenarını temizliyorlardır, pansy kollarını kaldırır, harry ordaki toprağı da temizlerken pansy konuşur

"gittikçe iyi olmaya başlıyorsun.."

"belki de bahçıvan olurum.. bu bahçe beni bir ömür götürür, ucu yok.."

pansy gülümserken cevap vermez, harry tekrar sola geçerken pansy uzanıp o çiçekleri çeker, harry onun yanından biraz uzaklaşıp yeni çiçeklerin köklerine eğilirken pansy görmüyordur, başını uzatarak aşağı bakarken harry bir an sonra ilgiyle aşağı eğilir ve "bu nedir?"

pansy de başını uzatırken kırmızı bir uçuc böceği görür ve

"uç uç böceği.. çok güzeldir.."

harry öyle gerçekten derken parmağını uzatarak onu almaya çalışır ama minik kırmızı yaratık kanatlarını açıp yukarı yükselir, uçarak uzaklaşırken harry pansye bakar, genç kadın da ona bakıyorken harry bir an durur, sonra sessizce ona uzanırken pansy de ona uzanır, ve dudakları birleşirken aşağıda, ortalarında bir sürü vadi zambağı vardır..

harry yavaş bir nefes alırken pansy kaçmıyordu, ikisi de dizleri üzerinde, birbirlerine uzanmışlar, ikisinin de elleri yerde, topraktadır, genç adam sağ elini kaldırarak onun saçlarına koyarken pansy hızlı bir nefes alır, harry ona daha da uzanırken dikleşir, pansy de dikleşiyorken bir şekilde yakınlaşırlar, ve harry bunun öpüşmek olduğunu anlarken bir süre sonra geri çekilerek ona bakar, ama pansy hızla konuşur

"harry hayır, gerçekten öyle değil-"

"nasıl değil?" pansy onun anlamadığını anlamamış, hızla açıklar

"ben öbür harryi de seviyorum evet, ama benimle konuşmuyorsun harry, ve ben seni çok özledim, ben sana da bağlandım, ve seni öpmek istiyorum, ama sen hafızanı kaybettin ve ben senden faydalanmamalıyım, bu kötü olur, ben kötü bir kadın da olsam vicdanım var, ve bunu sana yapama-" pansy ona eğilen adamla susarken harry artık öpüşmenin nasıl ve ne zaman yapılması gerektiğini anlamış, onu susturmak için iyi bir yol olduğunu fark etmişken pansy inleyerek onun boynuna sarıldığında genç adam öpüşmenin başka işlere de yaradığını anlar..

pansy bir süre sonra nefes almak için çekildiğinde harry de ciğerlerini havayla dolduruyordur, hafifçe gülerken pansy de gülümser, ve uzanıp onu hızlıca tekrar öper, sonra ayrılırken harry konuşur

"güzeldi.."

ve sonra tekrar bele dönerken pansy şokla ona bakar, harry onun eğilmediğini görürken başını ona çevirir ve

"yanlış bir şey mi yaptım?"

pansy hayır hayır derken eğilir ve çiçekleri çekerken harry de işine döner..

"sonra ne oldu?"

harry omzunu silerken cevaplar

"sonra çiçekleri temizlemeye devam ettik.."

ron ona bakarken harry konuşur

"pansy de öyle baktı.. ne oldu?"

ron derin bir nefes alırken dikleşerek cevaplar

"harry, insanlar genelde öylesine öpüşüp işlerine devam etmezler.."

harry ne yaparlar derken genç adam mırıldanır

"öpüşmek özeldir.. seks gibi.. iki insan bunu yaptığında, sonra ne yapacaklarına dair karar almalıdır.. ya da bunun öylesine olduğunu söylemelidir.."

harry ohlarken konuşur

"ama pansy bir şey demedi-"

"sen kendini garip hissetme diyedir.. ama bir daha öpüşürseniz-"

"ya olmazsa-"

"neden?"
"e özelmiş, ve ben bir şey yapmadım-"
"daha önceki de özeldi, ama şimdi sen öpünce cevap verdi-"
"daha önceki farklıydı, orda beni kandırmaya çalışıyordu.. bu gerçektir.. beni öpüyordu
ron.. beni istiyordu, öbür harryyi değil.."
ron gülümserken cevaplar
"harry, öbür harry de sensin.."
"değilim-"
"öylesin.. sen bilmiyorsun, ama biz biliyoruz.. tek fark çevrende hayat baskısı yok.. yoksa
hala aynı saf ve düşünceli adamsın.. ama cin gibisin.."
harry ona bakıyorken genç adam devam eder
"pansy o harryye aşık.. ama sana da aşık.. o yüzden hala burada.."
harrynin bakışları bahçede hermioneyle birlikte mangalı yakmaya çalışan kadıncıdayken
genç adam cevap vermez..

Soundtrack *Yiruma – He Knows My Name*

pansy bir gün, daha doğrusu güneş doğarken yanında yere oturan birisini duyduğunda
içinden tamamen uyanırken genç adam onun yanında, yerde, ona bakıyor, fısıldar

"pansy.. beni dinler misin sadece?"

pansy o anda ağlamak isterken bu sefer ne duyacağını bilmiyor, karşıdaki duvara
bakmaya devam ederken harry arkasında, konuşmaya başlar

"ronun bana söylediklerini düşündüm.. senin iki harryyi de sevdiğini.. doğru mu
bilmiyorum tabii.."

"ama pansy, ben sanırım seni seviyorum.. yani, nasıl olmalı bu duygu emin değilim, ama
seviyorum sanırım.. gitmeni istemiyorum, seni öpmek istiyorum, ki geçen gün yanlış
davranmışım, öpüştükten sonra ne mana etmek istediğimi söylemem gerekiyormuş,
şimdi söyleyeyim.."

"ben seni öpmeye devam etmek istiyorum.. bunu seninle keşfetmek istiyorum.. hala
arada sırada bazı şeyleri unuttukten bile seni unutmuyorum pansy, bu bir şeyleri
anlatmalı.. en azından bana anlatıyor.."

"sen benim bildiğim tek isimsin.. hep hatırladığım tek kişisin.. ron'u bile unutuyorum
bazen, ama seni hiç unutmadım.. unuttuysam da hatırlamıyorum.."

"hem sen söylüyorsun, eski harry artık hiç gelmiyormuş.. üzülüyor musun? ben
üzülmüyorum.. çünkü bu bence iyileşiyorum demek.."

"ama ben iyileşmek istiyor muyum, onu bilmiyorum.."

"böyle olmayı seviyorum.. sonra bazen.. bazen senin sevdiğin o adam olmak istiyorum..
ondan bahsederken bazen gözlerin parlıyor, o olmak istiyorum.."

"ama sonra hatırlıyorum ki ben zaten oyum.. sadece hayatımın baskısı yok.. o hayat her
neyse.."

derin bir nefes..

"ne söyleyebilirim bilmiyorum.. ya da sen ne söylersin.. ama bu evde, ya da bu hayatta, benim senden başka kimsem yok.. ve ben bundan şikayet de etmiyorum.. bir süredir sana kötü davrandığım için üzgünüm, ama tek istediğim sana-

"-tek istediğim şey, senin başkasıyla istediğin şeylerdi, ve ben bunu ikimize de yapamadım.."

"ama sen sanki, artık sanki, beni de görebiliyorsun, ve bu beni o kadar mutlu ediyor ki.. çünkü ben seni görmeni o kadar istiyorum ki.. yaptığım bir çok şey kendim için değil, senin için pansy.. sen söylemesen bilmeyeceğim, merak bile etmeyeceğim şeyler.. ama sen bana dünyayı veriyorsun.."

"sen bana dünyayı verdin.. ben sana ne verdim bilmiyorum.."

pansy onun kalkmak için ayaklandığını duyarken o tarafa döner, ikisi yüzyüze ve göz göze gelirlerken genç kadın onu t-shirtünden tutarak yavaşça kendine çeker, ve harynin dudakları onunkini örterken pansy sırt üstü dönerek onu üzerine çeker..

Soundtrack

Indie Arie – Ready For Love

I am ready for love,

*If you give me half a chance, I'll prove this to you: I will be patient, kind, faithful and true.
To a man who loves music, a man who loves art, respects the spirit world, thinks with his heart.*

I am ready for love,

If you'll take me in your hands, I will learn what you teach, and do the best that I can.

I am ready for love,

*Here with a offering of; my voice, my eyes, my soul, my mind,
Tell me what is enough, to prove I am ready for love.*

pansy yatakta oturmuş, onun t-shirtünü çıkartırken ikisi de sessizdirler, genç adam uzanarak onun t-shirtünü tutarak yukarı çeker ve çıkartırken ikisi birbirlerine bakarlar, genç kadın baş parmaklarıyla onun ellerini okşuyor, parmaklarını kavrar ve parmakları birbirine geçerken pansy ellerini kaldırır, ikisinin elleri ortada, havada, birbirlerine bakıyorlarken genç kadın onun ellerini çekerek kendi üzerine koyar, ve kendi ellerini çekerken hary hızlı bir nefes alarak başını ona kaldırır, ve kör gözlerle dudakları birbirini bulurken pansy hafifçe geri yatıyordur, hary ilerleyerek onun üzerine gelirken elleri hala aynı yerededir, pansy hafifçe gülerken hary de gülerken ellerini indirmeye, gezdirmeye, keşfetmeye başlar, ve genç kadının nefeslerini dinlerken kendisi alt dudağını ısırılmış, konsantre, dikkatli, inceliyorken pansy başını yastıklara yerleştirmiş, onu izliyordur, genç adam eğilerek onun omzunu öperken fısıldar

"serbest miyim şimdi?"

"serbestsin hary.. dokunmak amaç.."

hary heyecanlanmış, tekrar onun dudaklarını bulurken pansy onun tutkusunu öpücüğünde hissetmeye başlamış, genç adamın saçlarına sağ elini sokarken harynin hafifçe hırıldadığını duyar, ve gülümserken genç adamı daha da kendine çeker, diğer eli onun sırtından iniyorken o kadar uzun zaman olmuştur ki, pansy o dokunsa gelebilecek durumdadır, genç adam zaten kontrolsüzdür, hızlı olmaları gerekiyorken pansy onu döndürür ve üzerine geçerken harynin gözleri büyür, genç kadın gülümseyerek ona eğilir

ve tekrar öperken harry uzanarak onu yakalar, ve öpüşleri büyürken genç kadın gülerken onun kotunu açıyordu, harry donarken pansy geri çekilerek onun üzerinde, ona bakarken genç adam sessizdir, pansy onun gözlerine bakarak sessiz, ama derin bir şekilde düğmeyi açarken genç adam yutkunur, pansy fermuarı çeker, ve sonra gerileyerek pantolonu çekerken harry nefes alır..

genç kadın yatağın yanında, gece giydiği şortunu ve çamaşırını çıkartırken harrynin ağzı aralanır, pansy onun şokuna fırsat vermeden tekrar genç adamın üzerine çıkar ve ona eğilerek dudaklarını yakalarken harry bir şeyler söyleyecek olur ama genzinden kopan sesin bir manası yoktur, pansy onun boynunu tutuyorken harry doğrulur, ve itiraz almayınca onu döndürürken genç kadını ezmek istiyordu, hissetmek istiyordu, ikisinin tenleri birbirine değerken harry sanki alev alır, ve öpüşü bir anda hızlanırken pansy de aç, ona cevap veriyordu, harry bir mahsuru olmadığını anlarken genç kadını belinden tutarak kendine yapıştırır, ve daha da hızlanırken onu daha ne kadar derin öpebileceğini bilmiyordu, ama imkansızları devamlı aşıyorlardı, genç adam penisinin onun içinde bir yerlerde kaybolduğunu hissederken gözlerini açarak ondan ayrılır, pansy nefes nefese ona bakıyordu harrynin boynu gerilmiştir, ona bakıyordu, kendini yavaşça geri çeker, pansy alçak bir nefes alırken harry ağzını kapatır, ve kendini titreyerek tekrar iterken pansy nefesini bırakır, harry titriyor, eğilerek dudaklarını onunkilerin üzerinde tutarken pansy de gergin, ona bakıyor, nefesleri hızlıyken genç adam onun gözlerine bakıyor, sonra sessizce kapatır ve onu öperken kendini daha derine ittiğinde pansy inleyerek ona tutunur, ve ikisi ne yapacaklarını artık bilirlerken harry onu kendine çeker..

harry başını onun boynuna dayarken ikisi de sakinleşiyorlardı, genç kadın dudakları kurumuş, onun şakağını öperken fısıldar

"harikaydın harry.."

harry yorgun, hafifçe gülerken pansy de gülümser, genç adam onun tenine mırıldanır

"ben bir şey yapmadım.. hissettiğim sendin.."

pansy kalbi ısınırken gözlerini kapatır ve cevaplar

"bu sözlerle beni kendine aşık ediyorsun.."

harry hafifçe gülümserken önünde duran onun çenesini öper, pansy mmlıyorken ona sarılmıştır, ikisi de nemli, ıslak, ama umursamıyor, yan dönerlerken genç adam onu kendine çeker, ve nevesimi üstlerine alır, örterken konuşur

"daha bütün gün var.. ve bu sefer niyetimi açıkça belli etmek istiyorum.."

pansy onun göğsüne gülümsüyorken neymiş diye sorar, harry onun başını öperken

"seninle daha her türlü koşul ve durumda seks yapmak.. öğrenecek çok şey var.."

pansy hızla başını kaldırırken genç adam sırtır, ve ona uzanıp öperken fısıldar

"hissedecek de çok şey var.."

pansy onun öpüşünde kayboluyorken cevaplar

"kendine gelmeye başladın sen.."

"sanırım.. bana iyi geliyorsun-"

"oldukça kendindesin hatta-"

"belki seks hafızamı iyileştiriyordur?"

pansy ona bakarken genç adam da ona bakıyordu, ikisi ortada tekrar buluşurlarken gülerken çarşafı ittirirler, pansy yastıklardan kurtulurken gülümsüyor, onu kendine çekerken dışarda kuşlar ötüyordu..

birkaç birkaç, hatta bir çok ay sonra..

pansy sessiz, cisimlendiği bahçede yürürken kolunun altında zambağı vardır, genç kadın büyük, yeşilliklerle dolu, kuşların öttüğü bahçesinde ilerlerken bir dağın vadisindeki evi, gizlidir, en yakın ev kim bilir kaç kilometre uzaktadır, ve pansy bunu seviyordu, genç kadın sessizce büyük beyaz evine yaklaşırken camlar, kapılar, her yer açıktır, pansy içeri girerken zambağı beyaz örtünün olduğu masaya bırakarak eve seslenir

"ben geldim!"

içerden ses gelmezken genç kadın ceketini çıkartır, ve sessizce saksıyı alır, yürürken konuşur

"bugün phil bana bir zambak verdi.. barış zambağı, bahçemizde bir tek o eksikti, artık tamamlandık.."

yine kimse ona cevap vermiyorken pansy aldırıyor, diğer kapıdan bahçeye girerek konuşmaya devam eder

"ayrıca bugün iki gence, bizim hikayemizi anlattım.. şaşkınlıktan beyinleri durdu, ama rahatladıklarında güzel bir ödev sunacaklarını düşünüyorum.."

genç kadın saksıyı bahçe masasına koyar ve gülümseyerek çiçeğine bakar, sonra dönerek kapıya bakar, ve sorar

"senin günün nasıldı?"

kirişe dayanmış, onu izleyen genç adam mırıldanır

"güzeldi.. bahçeyi suladım.."

pansy gülümseyerek ona ilerlerken genç adam da gülümser, pansy ona sarılırken mırıldanır

"hala her şeyi hatırlıyorum.."

yeşil gözleri parlayan adamın bakışları bir an üzüntüyle dolarken pansy onun yüzünü elleriyle tutarak konuşur

"önemli değil.. ben ikimiz için de hatırlıyorum.."

genç adam gülümserken pansy de gülümser..

harry bahçede, zambağı ronla beraber bahçeye dikeyorken pansy çayını yudumluyordu, hermione yanına gelerek konuşur

"bugün sınıftan iki öğrenci, bana bir ödev sundu.."

pansy hımlarken harry'i izlemeye devam ediyordu, genç adam beyazlar içinde, mutlu, gülerken çiçeğin toprağını sağlamlaştırırken küçük ginny de ona yardım ediyordu, ikisi beraber çiçeğin yapraklarını okşarlarken hermione mırıldanır

"98 verdim.."

pansy ona dönerken hermione de bahçeyi izliyordu, konuşur

"yeterince araştırmamışlar, harry'i öldü sanıyorlar.."

pansy hafifçe gülerken ona bakarken hermione de gülümser, ve ona bakarken pansy daha da gülerken önüne döner, hermione konuşur

"her şey daha iyi olacak pansy.. harry 4 senede bile inanılmaz ilerledi.. kim olduğunu artık biliyor, bazı şeyleri bölük pörçük hatırlıyor.. ve en önemlisi, sana sevgisi hala orda duruyor.. tek bozulmayan şey o.."

"bir de siz.."

"bir de biz.. ama bizi yine severdi.. sana yine bu kadar aşık olamazdı.."

pansy uzaktaki sevgilisini izliyorken mırıldanır

"o kadar yakışıklı ki.. terk etmeye kıyamıyorum.."

hermione gülerken sen bana sor derken pansy de gülümser, ve ikisi o tarafa ilerlerler

"hey! bahçemi delik deşik ettiniz!"

harry gülerken dikleşirken topraklı ellerini onun renkli elbisesine siler, pansy ondan nefret ettiğini söylerken lekelere bakıyordu, genç adam onu eteğinden kendine çeker ve sarılırken diğer tarafta weasley ailesi çiçeği çocuklarına öğretiyorlardı, harry pansy'e bakarken mırıldanır

"gerçekten çok güzel bir çiçek.. sana benziyor.."

pansy hafifçe gülümserken cevaplar

"beyaz, uzun, ve kase.."

harry onu öperken mırıldanır

"beyaz, uzun, ve zarif.. güzel.."

pansy kalbi havalanırken onun boynuna sarılır, harry onu sıkarken fısıldar

"yine bir şey mi hatırladım?"

pansy mutlu, onun omzuna başını sallarken harry de gülümseyerek onu sıkır, ve boynunu öperken fısıldar

"seni seviyorum pansy.."

pansy geri çekilirken gülümser ve
"ben de seni harry.. yine gitme, olur mu?"
harrysi ona bakıyorken cevaplar
"gitsem de geri dönüyorum zaten.."
pansy gülümserken aferin diyerek ona uzanır, ve ikisi bahçenin ortasında öpüşürlerken
bütün dünyadan gizli, her gün unutmaya, ve hatırlamaya devam ederler..

"hazır!"
hepsi masaya giderken snape bardaklarla yürüyordur, konuşur
"harrynin kazasının üzerinden 4 sene geçti, farkında mısınız?"
hermione kızını oturtuyorken cevaplar
"ben bizzat farkındayım.."
minik kızı gülümserken harry onun önlüğünü bağlıyordur, pansy ayakta, sevgilisinin
saçlarını düzeltiyorken konuşur
"ben de.." ron e hadi ben de farkında olayım derken diğerleri gülümserler, o sırada küçük
ginny sevinçle ellerini çırparken yerdeki minik çapa oraya fırlar, harry görmüş, elini
uzatarak bağırır
"hayır-" çapa havada asılı kalırken pansy harrye döner, genç adam şokta, havada asılı
kalmış çapaya bakıyordur, yutkunurken çapa yere düşer..

"harry sakin ol-"
"manasız gelmiyor, ne oluyor-"
"harry, bana bak.."
harry birkaç dakikadır kendi kendine konuşuyorken pansy ve ikisi yalnız kalmışlardır,
pansy hepsini yollamış, bahçede, genç adama bakarak konuşur
"harry, kendini iyi hissettin, değil mi? bunu hatırla-"
"evet, ama nasıl olur-"
"hani dünyada bilmediğin çok şey olduğunu söyledin ya? bu da onlardan biri.."
"nedir o?"
"sihir.."
harry ona bakarken pansy başını sallar..

"bir asa.."
"evet.. benim asam.."
"sen de yapabiliyorsun?"
"evet.. uzun süredir cisimlenmek dışında büyü yapmıyorum, ama evet.."
"neden yapmıyorsun-"
"seni tetikleyeceğinden korktum.. ama görünüşe göre tetiklemiyor.. ya da artık
tetiklemiyor.."
harrynin bakışları ince uzun sopaya dönerken genç adam hafifçe sallar, çevredeki
yapraklar uçuşurken harry ilgiyle onları izler, ve sonra tekrar sallar, yapraklar düzenli bir
şekilde havaya kalkıp sıralanırken pansy şaşkın, mırıldanır
"hatırlıyorsun.."
"sadece olmalarını istedim.. bir yolu var m-"
"evin ışıklarını yakmayı dene-"
harry daha asayı çevirmeden ışıklar yanar, pansy şaşkın, konuşur
"örtüyü kaldır, iskemleyi it, ışıkları kapat, kapıları aç kapa-"
harry hepsini yaparken pansy sessiz, yutkunur..

snape onlara bakarken mırıldanır
"bu.. büyük bir şey."
"iyi mi, kötü mü? severus sözsüz büyü yapıyor-"
"harrynin güçleri her zaman fazlaydı-"

"ama bu aşırı!"
"lordu yenen bir adam için? aşırı söz konusu değil.."
pansy sessiz dururken harry konuşur
"kimi yendim?" pansy ona dönerken cevaplar
"hafızanı yok eden adamı harry.. o hafızanı yok etmek istedi ve başardı.. ölmen gerekiyordu, ama sen de yaşamayı istedin.."
harry şokla ona bakarken konuşur
"kaza değildi yani-"
"değildi evet.."
"başka yalan var mı?"
"bunun dışında hayır.."
harry sessiz, ohlarken başka bir şey söylemez..

"ben.. sihir.. tamam normal hissediyorum, ama ışığın yanmasını onunla yapmak da istemiyorum, kendim yakarım.."
snape başını sallarken konuşur
"doğru olan da bu harry.. ve bu doğrultuda gittiğinde, sihrin hiçbir problem çıkartmayacak.."
harry gülümserken cevaplar
"güzel.." snape de hafifçe gülümserken konuşur
"kendini nasıl hissediyorsun? başın? hafızan?"
"bir şey açılmış değil.. büyülerini saymazsan.. ya da iksirleri-"
"ikisirleri hatırlıyor musun?"
"kafam bir anda bir sürü şeyle doldu, evet, ama manaları yok.. sadece biliyorum.."
snape sessiz, cebinden bir tüp çıkartıp ona verir, genç adam alırken mırıldanır
"uyku iksiri? ne yapacağım?"
snape belki de hayatında ilk defa birine hayranlıkla bakarken harry anlamamıştır, snape toparlanırken konuşur
"birkaç gün baş ağrısı çekebilir, ama gerisinde normal gözüküyor.."
pansy başını sallarken harry konuşur
"sihirleri hatırladıkça daha kendim olmuyor muyum o zaman?"
snape evet derken harry gülümseyerek pansye döner ve
"o adam oluyorum o zaman.. senin harry.."
pansy ona ilerlerken cevaplar
"harry sen zaten benim harrymsin.. sakın.."
harry bu cevapla olduğundan daha mutlu olamaz, gözleri parlarken snape ikisine bakıyordu, mırıldanır
"gidiyorum ben.."
ikisi tamam derken genç adam cisimlenerek yok olur, harry bir an eliyle işaret ederken pansy gülerek konuşur
"senelerdir dış kapıya cisimleniyorduk-"
"o yüzden çabucak geliyorsunuz-"
"evet hayatım-"
"ve o yüzden kimse buraya gelmiyor! bizi görmüyorlar!"
pansy gülümseyerek evet derken harry mutlu, konuşur
"ve bana hayatım dedin.."
pansy alt dudağını ısırıyor, gülümserken cevaplar
"sanırım dedim.."
harry gülerek onu kendine çekerken pansy de gülümseyerek onun kucağına oturur ve ikisi öpüşürlerken harry fısıldar
"seni o kadar seviyorum ki.. aklıma zararsın.."
"muhtemelen.."
harry gülerek onu tekrar öperken pansy kollarını onun boynunda kavuşturmuş, fısıldar
"benimle evlenir misin harry?"
harry donarak ona bakarken pansy de ona bakıyordu..

Soundtrack

Celine Dion – Because You Loved Me

*You gave me wings and made me fly
You touched my hand I could touch the sky
I lost my faith, you gave it back to me
You said no star was out of reach
You stood by me and I stood tall
I had your love I had it all
I'm grateful for each day you gave me
Maybe I don't know that much
But I know this much is true
I was blessed because I was loved by you.*

Bütün [sözler](#) de okunmalı... Aslında hepsini copylemeliydim, okuyunuz lütfen..

"efendim?"

pansy ona bakıyor, konuşur

"benimle evlenir misin?"

harry şaşkın, ayağa kalkarken onu da kaldırır ve

"neden?"

pansy kaşlarını çatarken harry konuşur

"sen onu sev-"

"ben seni de seviyorum.. ve bu yüzden sana teklif ediyorum.. 4 senedir seninle yaşıyorum, ve ben sana da aşık oldum harry.. öbür harry, eski harry, o senin bir parçan.. ya da sen onun.. ona da teklif ederdim, ve o da evet derdi.. o da bana teklif etti, ve ben evet dedim.."

harry ona bakıyorken genç kadın konuşur

"ama ben seninle de evlenmek istiyorum.. 'seni' de sevdiğimi ispat etmek istiyorum..

artık hanginiz hanginiz, karıştırıyorum.. o savaşta zor koşullar arasında yaşayan bir harrydi de, ben de ölüm yiyendim de, sanki savaş sonrası bu evde, bu gizli yerde ikimiz de serbestleştik gibi hissediyorum.. hafızanı kaybetmesen de gerçekten böyle olacaktı gibi geliyor.. yine aynı yere gelecektik gibi.."

harry sessiz, dudaklarını ısırırken pansy onun heyecanlandığını anlamış, ona ilerleyerek konuşmaya devam eder

"bir gün her şeyi tamamen hatırlayacaksın.. her şey birbirine geçecek, ve tek bir harry olacak.. ve belki o günü anlamayacağız bile.. her gün bir şeyler hatırlıyorsun..

tamamlandığını ne zaman anlarsınız ki, kimse sinyal vermeyecek.."

harry ona bakıyorken genç kadın onun önüne gelmiş, fısıldar

"hep sen kendini bana bağlı hissettin, ama ben de sana bağlıyım harry.. sen olmasan ben ölürüm.."

"sen olmasan *ben* ölürüm.."

pansy gülümserken tekrar sorar

"benimle evlenir misin harry?"

"bunu sanki erkekler sormalıymış gibi hissediyorum-"

"genelde öyle olur-"

"benimle evlenir misin pansy?"

pansy gülümseyerek başını sallarken harry onu yakalar ve sınıksız sarılırken genç kadın da gülerken ona sarılır, harry onu döndürürken pansy diğer normal ve mutlu ve dünyalı kadınlar gibi, farkında olmadan ayaklarını kaldırır, ve sevinçten *uçarken* nişanlısı onu öpmeye devam eder..

THE END

ay çok güzel oldu. ve sequel lanetimi de kırabildim!
çok sevdim, çok teşekkürler.

16.03.07

21.03.07

yayın : 14.09.08

Merhaba,

Okuduğunuz Şeyden memnun kaldıysanız bir yorum bırakmanız beni oldukça memnun eder.

.pdf'lerin arkadaşlar arası dolaşacağını ve o süre içerisinde sitenin iç adreslerinin değişebileceğini hesaba katarak yorum için size iki yol vereceğim;

a. Mail.

Bana her zaman awakencordy@merkez-masa.com yoluyla ulaşabilirsiniz.

b. Site.

Bu hikaye Verankton'a bağlı, mutlaka orada bir yorum formu vardır, oraya gidebilirsiniz:
<http://verankton.merkez-masa.com>

Fazla zahmetli, farkındayım, ancak çalışmayan bir servis sunmaktan iyidir diye düşünüyorum.

Yorum gönderseniz de, göndermeseniz de, umarım okuduğunuzdan hoşnut kalmışsınızdır ve umarım ben Şu anda daha güzellerini yazıyorumdur.

Teşekkürler,

Awakencordy

Site: <http://merkez-masa.com>

Bu hikayenin geldiği alt site: <http://verankton.merkez-masa.com>

Her hakkı saklıdır.